

Ige
 házasság
 bizalom
 elfogadás
 megértés
 barátság
 kegyelem
 hagyomány
 találkozás
 szeretet
 vigasz
 örök élet
 remény
 ÖRÖMHÍR
 megbocsátás
 Igazság
 csaláid
 MEGVÁLTÁS
 közösség
 összetartozás
 hit
 FELTÁMADÁS
 világosság
 Békesség
 ÉLET
 szeretetszolgálat
 igazság
 misszió
 üdvösség
 jókedv

„Péter pedig megnyitva száját, mondja: Bizonyal látom, hogy nem személyválogató az Isten; Hanem minden nemzetben kedves Őelőtte, aki Őt féli és igazságot cselekszik. Azt az Igét, melyet elküldött az Izráel fiainak, hirdetve békességet Jézus Krisztus által (Ő mindeneknek Ura). Ti ismeritek azt a dolgot, mely lett az egész Júdeában, Galileától kezdve, az után a keresztség után, melyet János prédikált, A názáreti Jézust, mint kente fel Őt Isten Szent Lélekkel és hatalommal, Ki széjjeljáró jót téve és meggyógyítva mindenkit, akik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten van Ővele. És mi vagyunk bizonyosságai mindazoknak, amiket mind a zsidóknak tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett; Akit megöltek, fára feszítve. Őt az Isten feltámasztotta harmadnapon, és megadta, hogy Ő megjelenjen nyilvánvalóan, Nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve választott bizonyosságoknak, nekünk, kik együtt ettünk és együtt ittunk Ővele, minekután feltámadt halottaiból. És megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot, hogy Ő az Istentől rendelt bírása élőknek és holtaknak. Erről a próféták mind bizonyosságot tesznek, hogy bűneinek bocsánatát veszi az Ő neve által mindenki, aki hisz Őbenne. Mikor még szólta Péter ez Igéket, leszállt a Szent Lélek mindazokra, akik hallgatják e beszédet. És elálmélkodtak a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Lélek ajándéka. ... és magasztalják az Istent.”

(Ap.cs.10,34-45.46b)

ELŐSZÓ

Pünkösöd - Szent Lélek. Teremtő Lélek. „És formálta az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelt az ő orrába életnek lehelletét. Így lett az ember, élő lélekké.” (I.Móz.2,7.). Ugye milyen csodálatos? Szeretéből teremt Isten az Ó Lelke által. Ő a Szeretet, az Élet és az igazság Lelke. Az egyedül imádató Lélek. Bízta bennünket a Zsoltár írója: „Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!” (Zsoltárok 150,6.). Csodálatos lehetőség Vele együtt élni! Eszembe jut Nikodémus, aki annak idején elment az ÚR Jézushoz és beszélgettek az újonnan születésről. Ezt is mondta neki az ÚR: „... ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.” (Jn.3,3b) „Ami testből született, test az; és ami Lélektől született, lélek az.” (Jn.3,6.) Miért tartja fontosnak az ÚR, hogy higgyünk Őbenne? Azért, mert: „Aki hisz Őbenne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivel hogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.” (Jn.3,18.) Elhiszed, hogy emiatt volt életbevágóan fontos tette Isten Bárányának, hogy Önmagát áldozatul adja értünk?: „Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, Aki örök-ké való Lélek által Önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.” (Zsid.9,14.) Isten megtette Önmaga részéről, hogy bátran közeljünk Hozzá, mert Életet ajándékoz! Örök életet! Az ember számára pedig áldás és élet Isten jelenléte az életében, mert Isten Lelke formálja, segíti, vezeti, bátorítja, gyógyítja, vigasztalja. Kapcsolatban tartja az ÚR Jézussal és mennyei Atyánkkal! És, ami ennél is fontosabb, indítja a szívünket Isten, a Szentháromság szeretésére, imádására, a Benne való gyönyörködésre. Mert Ő a mi örömünk, boldogságunk.

Kedves Olvasó! Adja Isten, hogy e lapszámban is az Igét és a Róla szóló bizonyosságokat olvasva az Ó Szent Lelke lelki örömet ajándékozzon számodra!

Áldott Ünnepet kívánok a szerkesztői bizottság nevében:

szerkesztő

„A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővítködjetek a reménységben a Szent Lélek ereje által.” Rm.15,13.

Nem az igazságnak cselekedeteiből, a melyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által, Tit.3,5.

Péter pedig monda nékik: Térjétek meg és keresztelkedjétek meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát. Ap.cs.2,38.

Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, és az Istennek szeretete, és a Szent Léleknek közössége mindnyájatokkal. Ámen. II.Kor.13,13.

Tartalom

- 3 A szelídség lelke
- 4 Szentlélek Isten, jöjj a szívünkbe...
- 5 Pünkösdi lángok
- 6 Hittanosok pünkösdi rajzai
- 7 Bizonyágtételek
- 9 Csak egy perc...
- 10 Szeretetszolgálat
- 12 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 13 Egyháztörténet
- 16 Jó Pásztor Óvoda
- 18 Kálvin Szolgáltató Központ
- 24 „...valóban így vannak-e ezek?” ApCsel.17,11c
- 25 Közelmúltunk örömei
- 26 Művészetről keresztyén szemmel

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online íghirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futókockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_necsaknézz!/Futókockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2021./2. Pünkösöd
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Bertalan-Szűcs Nóra, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rácz Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: válogatások
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000
Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

A SZELÍDSÉG LELKE

„A Szentlélek gyümölcse: szelídség.” (Gal 5,22-23)

Rál apostol szerint: ez egy teremhető gyümölcs!

Csak hogy mi vadak vagyunk. - A házi-kedvenc, mint vadállatok késői utóda, szelídebb, mint mi vagyunk. Szelídebb, mint a testvér vagy a szomszéd, szelídebb, mint az anyós vagy akár a házastárs. Sokan inkább vadmacskát tartanának, mint egy társat...

Igen, vadak vagyunk. Vadak a játékban, vadak a sportban, vadak a beszédben, a blogban, és vadak a szerelemben. A szelídségnek nincs értéke. A vad nyer, a szelíd neveltség tárgya. A vadaké a nagy konc, a vezető poszt, a szelídeket pedig megtapodják és kigúnyolják. - Ki akar itt szelíd lenni?...

Talán meglepő, de ki kell, hogy mondjuk: a szelídség nem választási lehetőség! Nem opció a vadsággal szemben. - Előbb a Szelídség kell, hogy válasszon és megkeressen minket. Mert a szelídség egy élő személy...

Tudom és vallom: A vadság bűn, hiszen én egy szelíd Isten teremtménye vagyok! Szigorú és igazságos, ítélő és hatalmas, de nem vad. Sohasem gonosz indulatból cselekvő. Az ő Lelke: a szelídség Lelke. Amikor a földön járt, örökös programként hagyta ránk: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd vagyok és alázas szívű!” S ezen a parancsán az sem változtat, hogy a nevével visszaélve egyesek erőszakot alkalmaznak: keresztes háborúkban, térítésekben, un. gyógyító mozgalmakban. Jézus Krisztus nem változott: most is az a szelíd uralkodó, aki egykor volt. (Zsid 13,8) – Mégis mi évekig, évtizedekig képesek vagyunk így kiáltani: Vad az Isten, és kegyetlen! Meghalt a gyermekem, elhagyott a társam, elszállt a vagyonom, elvesztett az egészségem... Nem kell a szelídség, ha ilyen a „szelídség Istene”!

„Mértán haragszol-e, Jónás, a borkor miatt, ami egy ideig árnyat adott, aztán hirtelen elszáradt?” – kérdezi Isten csendesén. „Mértán haragszom mindhalálig!” – kiáltja a próféta, aki nem akarja észre venni a szelíd Isten könyörületét. Merthogy csak úgy „magától”, minden érdem, emberi megjavulás vagy áldozat nélkül megbocsát Ninivének, az istentelen

és vérszomjas nagyvárosnak. A kérdés ez: vajon hogyan szelídülhetett meg ennyire ezzel a kegyetlen asszír várossal szemben?! (Jón 1-4)

Az evangélium lényege a megszelídítés. - Nem, nem az ember szelídül meg elsőként, erre önerőből nem is lenne képes, hanem a teremtő Isten szelídült meg azon a bizonyos első Nagypénteken. Valami történt, ami békét teremtett a szívében. Elvégeztetett...

Isten jogos és teljesen igazságos haraggal gyűlöli a bűnt. A bűn ugyanis törvényszegés: Mindaz áthágása, ami rendet, békét és szelíd együttélést biztosítana. - Csak hogy mi vadak letünk, amikor a kigyóra hallgattunk. Ő a vadság, a lázadás, az önimádat sziszegő forrása.

Az ember lépre ment, és elvadult. Nem hogy tudná, hogy mi a jó és mi a rossz, hanem Istentől elszakadva csak vadhajtásokat terem. Vadak vagyunk, mint a farkasok: „Homo homini lupus” (ember embernek farkasa) – mondták a régi rómaiak. S a helyzet azóta sem változott!

Szeretnél-e megszelídülni? – ezt itt a kérdés. Merthogy Jézus Krisztus által meglehet! Ha vadul érsz a halálhoz, vad lesz a fogadtatásod is, de ha még előtte megszelídülsz, odaát a Békesség fejedelme fogad. Ő szelídítette meg a haragot. Azt a jogos és igazságos haragot, amit romboló önzésed és kóros önfejűséged ébreszt Teremtőd szívében. De Ő nem haragudni akar, hanem szeretni. Minden haragját levezette már, mikor a Fiát magára hagyta, hogy a te bűneid miatt roskadjon össze. „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” – kérdezte Jézus a kereszten. Hát ezért. A jogos harag miatt. A bűn, a rombolás, az engedetlenség a jóra: haragot szül. Isten méltó haragját ellenünk.

Ha már nyomaszt a vadságod terhe, ha látod, hogy nincs ember, nincs technika és nincs pirula, ami megszelídíthetne, ha érzed, hogy bűneid vad indulatokat szülnek másokban s talán már önmagadban is, de tehetetlen vagy velük szemben, akkor eljött a megszelídülésed ideje! Kiált Jézus Krisztushoz, aki az Atya szívét

is megszelídítette: Uram, szükségem van rád! Nyomaszt erőszakos természetem, bántanak a bűneim, fáj a szelídség szörnyű hiánya a szívemben. Segíts rajtam! Bocsáss meg, hogy a nélkülöd nyomuló életemmel annyi kárt okoztam mások szívében! Töröld el vadságom úrhatnám dölyfjét, alázd meg szilaj büszkeségemet, és tölts be a szelídség lelkével! Hiszem, hogy a te Püünkösdkor kiáradó Lelked maga a szelídség Lelke! Könyörülj rajtam, elvadult emberen!

S Jézus meghallgat. Belép az életedbe, s Lelke által új természetet plántál beléd. Szelíd leszel, amíg csak Rá figyelsz! Vele járva, Igéjét tanulva, naponta imádságban beszélgetve vele, a legvadabb helyzetben is ad majd győzelmet. Győzelmet önmagad, régi indulataid fölött. Vele élve valósággyá lesz az apostol tanácsa: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval!” (Róm 12,21) Szelíd gyümölcs lesz az életed...

„Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.” (Róm 8,14) A Szentlélek a hitre jutásodkor „megkeresztelt” téged, azaz kijelentette, hogy kié vagy! Nincs szükséged külön kézrátételre, vagy „második áldásra”. Akik az Úr Jézust befogadták, azok mind hiszik, érzik és tudják, amit a Biblia így mond el: „Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.” (Róm 8,16) Viszont azt is világossá teszi: „Akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé.” (Róm 8,9)

Ha a Lélek által élsz, immár szelíden fogadod a beléd oltott Igét. (Jak 1,21) A Lélek által bizonyosan tudod, hogy hozzád szól Isten Szava: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy.” (Ézs 43,1) A külső keresztség a lehetőséget jelzi, a belső, a Lélek általi keresztség pedig a bizonyosságot adja: Immár nem a magadé, hanem a te hűséges megváltódnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagy. Szívből adsz hálát ezért naponta, s termi életed a Lélek gyümölcseit: Szeretetet, örömet, békességet és szelídséget. - Adja Isten, hogy így legyen, Ámen!

Somogyi László

„... én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az Igazság Lelkét...” Jn.14,16.

SZENTLÉLEK ISTEN, JÖJJ SZÍVÜNKBE...

A gyülekezeti énekkarunk korábban sokszor énekelte, ennek az éneknek a négy-szólamú feldolgozását, így közel került a szívünkhöz a szövegtartalom és a zenei kifejezőmód szépsége miatt. Az énekszerző sorai a Szentlélek Isten felé való vágyakozásunkat fejezi ki. A fohász nyomatékkal hangsúlyozza „igen óhajtunk”, ami az én személyes kérésem is. Szükségünk van Gyámolítóra, Vigasztalóra különösen jelenlegi nehéz helyzetünkben, mert sokan veszítették el szeretteiket, betegedtek meg a Covid következtében. Mások élethelyzete munkájuk elvesztése miatt vált nehezzé, kilátástalanná. Számtalan nehézséggel küzdötünk, vagy küzdünk meg nap, mint nap. Magam 2 műtéten estem át az elmúlt év őszén, ami nem kis próbatételt jelentett számomra. Sokszor merítettem erőt a Jeremiási Igéből: **„De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek. Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma, minden reggel megújul: nagy a Te hűséged.” (JSir 3, 23.)** Isten a szeretet, az erő és a józanság lelkét

adja gyermekeinek (2.Tim 1,7) és, mint „mennyei Társ” van mellettünk. Az Ő Igéje által vezet bennünket és ez mindig erőforrás számunkra. A Szentlélek Isten adja a vágyat az Ige hallgatására és befogadására, ez által a szíveket is átforgatja. Ő tesz kesszé és alkalmassá a szolgálatokra, hogy „tüzet fogjon- e fásult világ” (2. vsz.).

Az ének szerzője Benkt Rune Eriksson (szül.: 1945-ben), aki svéd keresztyén énekszerző és zenetanár. Hat éneke vált ismertté, ezek egyike a bemutatott ének. Ennek szövegfordítása Hamar István szolnoki lelkipásztor (szül.: 1941.) nevéhez fűződik, aki részt vett többek között az új bibliafordítás munkálataiban és a Nagykőrösi Főiskola oktatójaként is tanított. Érdekes az ének felépítése: refrénnel kezdődik „Szentlélek Isten jöjj szívünkbe...” és ez mind a két versszak után visszatér, majd ezzel fejeződik be. A refrének után a daltam megemelkedik, többszörös fohásszá válik: „jöjj Gyámolító, jöjj Vigasztaló, jöjj mennyei Társ” (1 vsz.).

Az éneket feldolgozó kórusmű szépsége, hogy a refrént minden szólam együtt és egy ritmusban énekl

(homofón). Az 1. és a 2. versszakokban a fohászt csak a soprán szólam, a többi szólam pedig kíséri (polifón szerkesztés). Ez líraivá teszi az előadásmódot. A youtub-on több énekkar előadásában hallható ez a szép mű.

Azt kívánom mindenkinek, hogy ezen a Pünkösdőn a Szentlélek öröme hálaadással töltsse el a szívünket, akármilyen ért bennünket. Igazak a zoltáros szavai: **„Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.” (Zsolt. 34, 9.)** Ezúton szeretném megköszönni a testvérek imádságait, akik nehéz helyzetemben gondoltak rám, Igékkel bátorítottak és hálát adok az Úr Jézusnak, aki kegyelmesen meghallgatta az imákat.

testvéri szeretettel:

Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya

462. Szentlélek Isten, jöjj szívünkbe

Hamar István B. Eriksson

1-3. Szent-lé-lek Is - ten jöjj szí-vünk-be, i-gen ó - haj - tunk! Szent-lé-lek Is - ten jöjj szí-vünk-be, i-gen ó - haj - tunk! Jöjj, tunk!

1. Gyá-mo-li - tó, jöjj, Vi - gasz-ta - 2. É - gi E - rő, jöjj, Lel - ke - si - ló, Jöjj, meny - nye - i Társ, Hogy a bús ár - va - ság - ból ki - válts! tó, Jöjj, szent, tiszt - ta Láng: Tü - zet fog - jon e fá - sult vi - lág!

PÜNKÖSDI LÁNGOK

„Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek széteszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.” (ApCsel 2, 3-4)

Számomra mindig csodálatos a pünkösdi csoda. Általában itt sokan a nyelvcsodára gondolnak, pedig ha elmélyedünk az Igében, akkor megértjük, hogy sokkal nagyobb dolgok történtek az első pünkösdkor.

A tanítványok egy házban vannak. Nem készülődnek az ünnepre, hiszen félnek. Bár látták Krisztust, és még negyven napig együtt voltak vele, a félelmük erősebb. Nem akarnak ők is a főpapok, és a tömeg kezére kerülni. Ám ekkor valami furcsa dolog történik. A helyiséget betölti a Szentlélek, és a tanítványok fejére leszállnak a lángnyelvek. Akik Keresztelő János tanítványaiból lettek Krisztus követői, azoknak talán felhangzott a

fejükben a prófécia: *„Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket.” (Mt.3, 11b).*

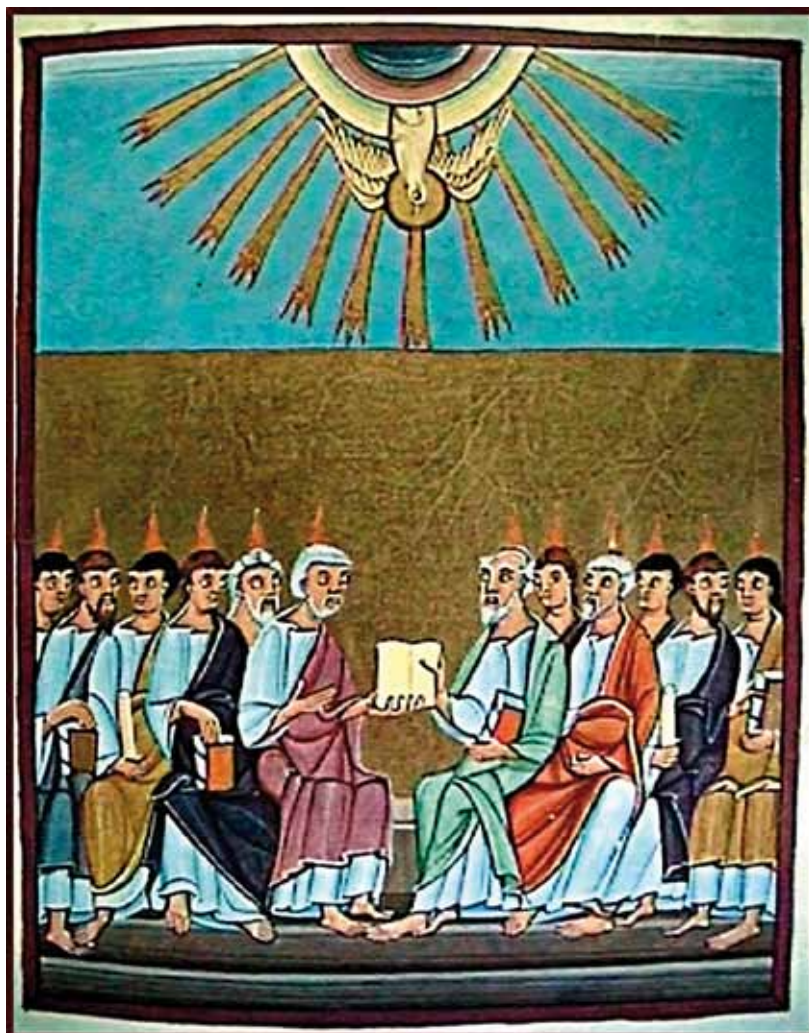
A tűznek fontos vallási szerepe volt Izrael életében, hiszen az áldozatok bizonyos részét (kövérje, belsőségek), de bizonyos áldozatfajtánál az egész áldozatra szánt áldozatot elégették. Ez a teljes odaszánás jelképe volt, valamint a megtisztulásé, hiszen a tűz tisztítja meg az ércet, hogy abból megmunkálható fém lehessen.

A tanítványok vették a Szentlelket és azzal felvértezve mentek, és prédikáltak a Jeruzsálemben lévő sokaságnak. Nyoma sincs a régi félelmeknek, mert a Szentlélek az *„erő, a szeretet, és a józanság lelke.” (2Tím 1,7).* Kimertek állni, és hirdetni az Igét.

Számunkra, ma élő keresztyéneknek, ez több mint követendő példa. Akit ugyanis Isten megtisztított, az képes jól és hathatósan szolgálni! Mert csak az Úrért élő, az Ő szeretetében égő szív képes arra, hogy hiánytalanul szolgáljon Istennek.

Ez a pünkösdi csoda. Isten lelke közöttünk van, és ez a Lélek tesz minket testvérekké. Lényegtelen, hogy a föld melyik pontján vagyunk, milyen nyelvet beszélünk, aki hittel vallja, hogy számára Jézus Krisztus az egyedüli Úr az életében, az Isten gyermeke, és a mi testvérünk.

Rác Gábor

„Ha annakokáért helye van Krisztusban az intésnek, ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha helye van a Lélekben való közösségnek, ha helye van a szívnek és könyörületességnek,” (Fil.2,1.)

HITTANOSOK PÜNKÖSDI RAJZAI

BIZONYSÁGTÉTELEK**ÉBRESZTŐ, BÁTORÍTÓ ÉS BUZDÍTÓ SZAVAK
ISTEN DICSŐÍTÉSÉRE**

Arosszu ideje foglalkoztat Isten dicsőítésének kérdése. Szíven talált a Prédikátor könyve 12:15. verse: "A dolgoknak summája mindezeket hallván ez: az Istent féljed és az Ő parancsolatait megtartsd, mert ez az embernek fő dolga.!" Úgy érzem, Istent dicsőíteni csak igaz istenfélelemmel lehet, és csak úgy, ahogy az Ige tanít rá.

A mostani járvány idején esedezve kértem és kérem most is Istent a zsolttáros szavaival: „Tartsd meg életemet, hogy dicsérhesselek, és döntéseiddel segíts engem.!” Zsoltár 119:175.

Miközben sok minden elkeseredésre adna okot, öröm van a szívemben, szüntelen hála tölti be lelkemet, Jóbbal együtt mondom: „Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet.” Jób 10:12.

1. Isten dicsőítése esetében fel kell tenni a következő kérdést: MIÉRT NEM DICSŐÍTJÜK ISTENT? Hiszen ez lenne már itt, a földi életünkben is elsődleges küldetésünk!

Azért nem dicsőítjük Istent, mert bűnös természetünk akadályoz ebben. Nagy nyomorúságunk, amivel Istent szomorítjuk, hogy kimagaslóan tudjuk dicsőíteni önmagunkat, és követeljük mások által való dicsőítésünket. Sőt, dicsőítünk embereket bizonyos dolgokért, előnyökért. Egszerűen szörnyű belegondolni, hogy mindezekkel valójában "meglopjuk" Isten dicsőségét, imádatát, ami csak egyedül Istennek jár. Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Hála a kegyelmes Istennek, Aki Igéje által és Szentlelke segítségével megtanít az Ő magasztalására és dicsőítésére. Pál apostol is így biztat az Efézusi levél 1:12/a. versében: „... dicsőségének magasztalására legyünk...” Itt az apostol Krisztusért magasztalja Istent. Tegyük ezt hittel mi is!

Miközben Istent dicsőítjük, átéljük

azt a csodát, hogy Isten magához von, megnyugtat atyai ölelésben, áldásaiban részesít, utat mutat, szabadítását adja már itt a földi életben. Sőt egyfajta ízelítőt ad arra az időre nézve, amikor Isten lesz minden mindenkiben, amikor az angyalokkal együtt Őt dicsérjük majd. Isten Szentlelke munkájáért esedezem, hogy legyen e bizonyágtétel eszköz arra, hogy sokan kedvet kapjanak még inkább Istent dicsérni, vagy mostantól dicsérni Őt!

2. Ébresztő, bátorító és biztató Igéket helyezett szívemre Isten, azaz, hogy a Bibliát úgy olvasom hónapok óta folyamatosan, hogy két szempont vezérel: Isten ígéretei a Bibliában, és Isten dicsőítése a Biblia szerint. Hangsúlyozni kívánom, hogy írásomban csak a Zsoltárok könyve Igéire fókuszálok. Ebben a bibliai könyvben van a legtöbb kardinális tanítása Istennek az Ő dicsőítését illetően. Három kérdés köré gyűjtöttem össze az Igéket: MIÉRT, MIKOR, HOGYAN DICSŐÍTSÜK ISTENT?

Hiszem, ha engedelmes szívvel és hittel végig olvassuk az Igéket, akkor másként fogunk gondolkodni Isten dicsőítéséről. Hiszem, hogy komolyan gyakorolni is fogjuk Isten dicsőítését, „fő dolgunk” lesz és áldásait is tapasztalni fogjuk.

3. Kedves olvasók! Az előbbi három kérdésre nem emberi bölcselkedéssel keresünk választ, hanem a Biblia Igéjére figyeljünk együtt!

a. MIÉRT DICSŐÍTSÜK ISTENT? Azért, mert ez mindenekelőtt Istenről rendelt küldetésünk.

A Zsoltárok könyvében a következő Igéből kapunk erre a kérdésre választ.

„Az EGEK HIRDETİK ISTEN DICSŐSÉGÉT, kezének munkájáról beszél a menny.” Zsoltár 19:2

„Áldott az Úr, mert MEGHALLGATTA ESEDEZŐ HANGOMAT.” Zsol-

tár 28:6

„Uram, Istenem, hozzád kiáltottam és MEGGYÓGYÍTOTTÁL ENGEM.” Zsoltár 30:3

„BÖLCCSÉ TESZLEK, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. TANÁCSOT ADOK, RAJTAD LESZ A SZEMEM.” Zsoltár 32:8

„TE VOLTÁL TÁMASZOM születésem óta...” Zsoltár 71:6/a

„IRGALMAS és KEGYELMES az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy.” Zsoltár 103:8

„Dicsérjétek az Urat! Adjatok hálát az Úrnak, MERT JÓ, MERT ÖRÖKKÉ TART SZERETETE!” Zsoltár 106:1

„Nagy az Ő szeretete irántunk, az ÚR HŰSÉGE ÖRÖKKÉ TART.” Zsoltár 117:2

„Naponta hétszer dicsérlek téged IGAZSÁGOS DÖNTÉSEIDÉRT.” Zsoltár 119:164

„Áradjon ajkamról a dicséret, mert MEGTANÍTASZ RENDELKEZÉSEDE.” 119:171

„Dicsérjétek HATALMAS TETTEIDÉRT, dicsérjétek nagyságához méltóan!” Zsoltár 150:2

b. MIKOR DICSŐÍTSÜK ISTENT? „Áldom az Urat MINDENKOR, ÁLLANDÓAN Őt dicséri szám.” Zsoltár 34:2

„Szám dicséreteddel van tele, DICSŐÍTÉLEK MINDEN NAP. Én pedig szüntelenül remélek és FOLYTON DICSÉRLEK téged.” Zsoltár 71:8.14.

„Mi pedig a te néped, legelődnek nyája, ÖRÖKKÉ MAGASZTALUNK TÉGED, NEMZEDÉKRŐL NEMZEDÉKRE mondunk dicséretet neked.” Zsoltár 79:13

„Boldogok, akik házában laknak, SZÜNTELENŰL DICSÉRHETNEK TÉGED!” Zsoltár 84:5

„DICSÉREM AZ URAT, AMÍG ÉLEK, zsolttárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.” Zsoltár 146:2

c. HOGYAN DICSŐÍTSÜK ISTENT? „Adjatok hálát az Úrnak citera szóval, tízhúrú lanttal zengjétek neki!

ÉNEKELJETEK NEKI ÚJ ÉNEKET,
SZÉPEN ZENGJENEK HANGSZE-
REITEK!” Zsoltár 33:2,3.

„Aki HÁLAADÁSSAL ÁLDOZIK, az
dicsőít engem, és aki ilyen úton jár,
annak mutatom meg Isten szabadí-
tását.” Zsoltár 50:23

„Az egész föld LEBORUL ELŐTTED
és énekel neked, éneklí neved dicsé-
retét.” Zsoltár 66:4

„Menjete be kapuin HÁLAÉNEK-
KEL, udvaraiba dicsérettel! Adjatok

hálát neki, ÁLDJÁTOK NEVÉT!”
Zsoltár 100:4

„Dicsőítétek szent nevét, SZÍVBŐL
ÖRÜLJENEK, akik keresik az Urat!”
Zsoltár 105:3

„Dicsérjétek az Urat, ti földiek... ti
IFJAK A LÁNYOKKAL, ÖREGEK A
FIATALOKKAL EGYÜTT!” Zsoltár
148:7a és 12. vers.

Kedves Olvasók!

Hívlak titeket Isten dicsőítésére a

zsoltáros szavaival: „Jöjjetek, borul-
junk le, hajoljunk meg, essünk térdre
alkotónk, az Úr előtt!” Zsoltár 95:6

Végül legyen példa előttünk Mózes
hálaadó énekéből egy részlet: „Erőm
és éneke az Úr, megszabadított en-
gem, Ő az én Istenem, Őt dicsőítem,
atyám Istene, Őt magasztalom!”
2.Mózes 15:2

Szabó Sándor

ny. református lelkész

JÉZUS KRISZTUS A SZABADÍTÓ 2021-BEN IS

„Avagy megvted az ő jóságá-
nak, elnézésének és türelmé-
nek gazdagságát, és nem érted,
hogyan Isten jósága téged megté-
résre indít?” (Róm. 2,4.)

„...Mivel megízleltétek, hogy
jóságos az Úr” (1.Pt. 2,3.), ezért
szeretném, hogy bárcsak, akik olvas-
sátok e sorokat, azok is, akik még ké-
telkednek, döntenének az ÚR JÉZUS
mellett.

És most lássunk azokból a sok meg-
tapasztalásból néhányat, amit saját
szememmel láthattam és hallhattam
az eddigi, közel hét évtized alatt.

Gyermekként és felnőttként is
megélt hitet tapasztaltam a szülői
házban. Különösen édesanyám, aki
nagy alázatban hordozta az egyszerű
körülmények között a mindennapos
testi és lelki nehézségeket. A háború,
majd az 56-os forradalom próbára
tette a négy gyermeket nevelő szülők
hitét. A tanulásaink támogatására
mindent elkövettek a legínségesebb
időkben is. A nagyvárosi világi kol-
légium a gyerekkori konfirmációs
hittől messzire sodorta az életemet.
De Isten nem mondott le rólam. Még
nagyon sok terve volt és remélem,
hogy van a földi életemmel (Jak.
4,14.15.). Nem engedte a tengerbe
fulladást és a sziklamászás közbeni
lezuhanás tragikus végét sem. Egé-
szen közvetlen segítséget kaptam
ezek után, mert megismerkedtem a
leendő feleségemmel. Ő segített le-
szállnom a földi valóságba, tanulmá-
nyi és hétköznapi tevékenységemben
egyaránt. A Józanság Lelke ott mun-
kálkodott a szívemben és Isten sze-
liden, de határozottan szólólgatott
és megállásra, majd irányváltásra

intett. Kérte a szívemet egészen. Ez
a döntő váltás és „szívcsere”, akkor
történt, amikor egy munka és család
melletti egy nagyon nehéz egyetemi
szigorlat eredményes lett. Ez a felfa-
kadó hála egészen Isten jósága felé
terelte a teljes figyelmemet 89. janu-
ár 11-én, majd március 15-én a Nagy-
templom délelőtti Igehirdetésén.
Ezek az alkalmak döntés elé állítottak.
Az ezt követő biatorbágyi cse-
des hetek növelték hitemet és tisz-
tánlításomat Liza testvérem által.
Íme, az egyik Ige azok közül, amelyek
ebben az időszakban hangsúlyossá
váltak a mindennapjaimban. **„Közel
van az ÚR a megtört szívűek-
hez, és megsegíti a megebzett
lelkeket.” (Zsolt. 34,19.).** Az Igék
bátorítottak, helyreigazítottak a hét-
köznapi és nem engedték az
eltévelygésemet. Megmutatták a hely-
es irányt a világi munkahelyemen
ért támadásokban, még a rendszer-
váltás után is. Hálás vagyok Istennek
mindazért, hogy generációk nőttek
fel és taníthattam a fiatalokat több
mint 40 évig, a Veress Ferenc Szak-
munkás és Szakközépiskolában.

Az Úr lelki munkába is állított.
A Kálvin téri testvérek felkaroltak,
Nagy Ferenc lelkipásztor vezetésével
bekapcsolódtam a közösség életébe.
Hitoktatóként a Bocskai téri és a Kál-
vin téri gyülekezetben egyaránt segí-
hettem a gyermekmunkát. Később a
Kálvin téri gyülekezet gondnokaként
szolgáltam közel két évtizedig. Ek-
kor is bátorított az Ige: **„Viseljétek
gondot magatokra és az egész
nyájra, amelyben a Szentlélek
felvigyázóvá tett titeket, hogy
legeltessétek az Isten egyházát,**

**amelyet tulajdon vérével szer-
zett.” (Apcsel. 20,28.).**

A világi és egyházi élet szépsége
mellett jócskán megjelentek a ne-
hézségek. Vezetői, aztán gyülekezeti
válság közepette találtam magam. De
az Úr ott volt ekkor is velem és meg-
őrzött a legmélyebb helyzetekben is.
(Zsolt. 35.) A stabil családi háttérben
minden támogatást megkaptam a
feleségem által. Az előző generáció
mély hitű lelki testvéreinek a báto-
rítását és imáit a kortársak között is
megtapasztaltam. A lelkészek jöttek
és mentek. Egy újabb generáció nőtt
fel. A tapasztalatokat sikerült átadni
mindig, amikor kérték.

Napjainkban is lelkesen szolgálunk
feleségemmel a szeretetszolgálat-
ban, beteglátogatásban és fiatalabb
hittársak figyelemmel kísérésében.
Szívesen részt veszünk országos
belmissziós közösségekben is. Ter-
mészetesen bőven van lehetőségünk
támogató segítségére a négy gyermekes
családunkban az unokáink között.

Gyülekezetünk közössége az eltelt
bő 30 év alatt nagyrészt kicserélő-
dött, újak jöttek, de jó néhányan még
itt lehetünk a régebbiek közül is. Is-
tennek terve van ezzel a közösséggel,
ebben a városban. A szeretet, az ösz-
szefogás, az Ő benne való egység ked-
ves Öneki, mert csak oda küld áldást
(Zsolt. 133,).

**„Ti azonban legyetek bátrak,
kezetek ne lankadjon, mert a ti
munkátoknak meglesz a jutal-
ma.” (2.Krón. 15,7.)**

2021. év Pünkösöd havában
Karácsonyi-Kis László

ISTEN SZERET

Nem azért kaptam ezt a lehetőséget, hogy szerepeljek!

Se a családomat, se magamat nem szeretném fényezni és öncélúan mutogatni, se közszemlére tenni. Nem ez a feladatom. Meggyőzni se szeretnék senkit, teológiai magyarázatokhoz sem folyamodnék, ez nem az én asztalom. Régi új bűneimmel sem untatnám a kedves olvasókat.

Feladatom annyi, hogy hálát adjak a Jóistennek, hogy megismerhettem Őt és az ÉRTEM HOZOTT LEGDRÁGÁBB ÁLDOZATOT!

Mielőtt más úton jártam - Nélküle jártam! Nem volt fontos számomra, hogy feleségemet elkísérjem a konfirmációs felkészítőkre, pedig ő hívott és lelkesedve beszélt erről az alkalomról, de én mindig kitértém ELŐLE. A Jóisten sok lépést tett felém,

hívott, várt rám. Hívta a családukat a gyönyörű új óvodába... Most is hálásak vagyunk Gyermekünk óvónénijének, az óvoda dolgozóinak. Hívott családi Istentiszteletre, hívott a gyülekezet barátságos közösségébe. Hívott gyülekezeti táborba: Nyáradszentlászlóra, többek között. Megismertetett hívó, hiteles és bölcs emberekkel, akiknek sokat köszönhetek. Egyre jobban éreztem magam itt. Isten hívott megint: keresztelkedjek meg és erősítsem meg a hitemet, de még mindig nem voltam a helyes úton. Biatorbágyon 2015-ben egy csendeshéten tudtam elismerni, hogy Isten az Úr! Ott döböntem rá, az ő igazi valójára, hogy nélküle semmi vagyok, EGYEDÜL NEM MEGY!!! Most is rácsodálkozom, hogy milyen biztonságban vagyok:

Isten tervez velem, pontosan tudja,

mit akar tőlem.

Ki vagyok választva - ismeri képességeimet.

Véd és gondoz engem! ISTEN MEGVÁLTOTT GYERMEKE VAGYOK! Nem csak engem, a családomat is számon tartja, nem fukarkodik a szeretetével. Családunk minden tagját a tenyerén hordozza. Nem születtem hívó családba, de hálát adok a Jóistennek, hogy gyermekeim már ismerik Jézust, református óvodában nevelkedhettek, református általános iskolában tanulhattak, tanulhatnak.

Nehézségeim voltak, vannak és lesznek, de nem vagyok egyedül!

”ELŐL ÉS HÁTUL KÖRBEZÁRTÁL ENGEM FÖLÖTTEM TARTOD A KEZEDET.”

Zsoltárok 139,5

Szabó Csaba

CSAK EGY PERC

MEGHALL, ELMEGY ÉS MEGTESZI

Olvasandó: 2.Mózes 29,1–37

Ráttál már olyan szolgáját Istennek, aki „részmunkaidős” volt? - Nem világi, illetve munkajogi értelemben, hanem úgy, hogy vagy csak a füle, vagy csak lába, vagy csupán a keze volt kész a szolgálatra? - Én már láttam, és sajnos néha a saját tükrömben...

Az ószövetségi Izraelben a papi szolgálatba állókért állatokot kellett feláldozni, hogy az ő kihulló vérük jelezze: a papoknak is bűnbocsánatra van szüksége, s a bűnbocsánatukért vérnek kell kihullania. (Zsid 9,22) „Helyből”, magától értetődően nekik sem jár semmi!

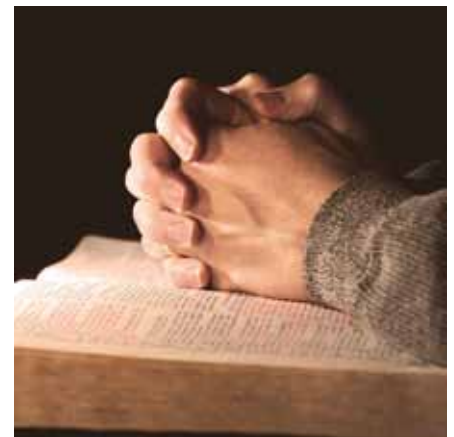
A harmadik kis állat áldozata (29,20) arra szolgált, hogy az Isten embere egészen gyakorlati módon is odaszentelt legyen Ura szolgálatára. Azt jelezte és nyomatékosította, hogy szánja oda a fülét mindennap, hogy meghallja Isten üzenetét, - adja oda a lábát, hogy elmenjen mindenhova, ahova Teremtője küldi, - s szentelje

oda a kezét is, hogy mindazt megtegye, amit Megváltója parancsol neki.

Torzó Istennek az a szolgája, aki csak hallgat (ígét és igehirdetést), de nem kel útra az evangéliummal mások megmentésére, s ugyancsak beteg és engedetlen szolga az is, aki buzog, cselekszik „ezerrel”, ahogy ma szoktuk mondani, de nem tart csendességet, nem tanulmányozza nap, mint Isten Igéjét, vagyis nem keresi az Ő aktuális üzenetét.

Ha már Isten szolgája lehetsz, mert hiszel az Úr Jézus Krisztusban, mint személyes megváltódban, akkor hallgasd őt rendszeresen, menj el az evangéliummal mindenféle emberhez, és tedd meg értük mindazt, amit Urad rád bízott. Meglátod, milyen öröm lesz az előre elkészített jókat felfedezni és megcselekedni! (Ef 2,8-10)

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT

DIAKÓNIA

Elvi alapvetés

„Az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltáságul sokakért.” (Máté 20,28.). Az emberszeretet mélységébe pillanthatunk be ebben a jézusi kinyilatkoztatásban. Ez a kijelentés „bénítólag” hat első hallásra, az emberre. Van Valaki az ember számára, Aki érte, helyette, miatta akar olyat tenni, ami megmenti testi, lelki gyötrelmekről? - Ezt ígérte. - S ha szükséges, ha az ember kéri, emiatt segít a nehezekkel együtt élni, segít a kereszt hordozásában, kettesben. Jézus Krisztusban az emberhez odahajló, ráfigyelő, szolgáló Diakónust ismerhetjük fel. Az Ő szeretetből fakadó szolgálata tökéletes, mindenre elegendő szolgálat. A Trinitás (Szentháromság) cselekedete érzékelhetővé, felfoghatóvá tette számunkra, hogy Őt látva (lelkileg), felismerve, ismerve világossá váljék a szolgálat fogalma. Ezt a Jézusban megjelent kegyelmet tette gondviselő szeretetével az Atya Isten és a Szentlélek ereje élővé és hatóvá az egyházban és a világban. „Szeresd az Urat, a te Istedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.” (Lk.10,27.). Ez a tanács a feltétel nélküli szeretet diakóniai alapját, egyben kezdetét fejezi ki. Az alap, fundamentum maga az Úr Jézus Krisztus. Mert a felebarát szeretete csakis az élő Istenre felfigyelésből lehetséges. Ebből következően a krisztusi szeretetből gyökerező diakónia tud a másik emberre odafigyelni, szívvel, lelkkel, megérintően szolgálni, testnek betegségben segítségül lenni, szeretetszolgálatot végezni, s „hogyne volna még inkább dicsőséges a léleknek szolgálata (diakovía)?” (II. Kor.3,8.).

A Magyarországi Református Egyház ma a diakónia fogalmát szeretetszolgálatként határozza meg. Ez a szó az egyházban használatos, de nem innen ered. Kutatások során visszavezethető a profán görög használatra. Jelentése: „intézkedik” az asztal

mellett, majd „valakinek az eltartásáról gondoskodik”. Vallási megközelítésben, bizonyos értelemben mégis van jelentése: a pogány szertartás keretében folyó szolgálat. Görög kifejezések a διακονία-diakonia-szolgálat (főnév) (Lk.10,40; Zsid.1,14); διακονος-diakonos-szolga (köznév) (Róm.13,4); διακονος-diakoneo-szolgálat (ige) (Róm.15,25).

A diakónia ószövetségi gyökerei

A diakónia ószövetségi gyökerei egészen a teremtésig visszanyúlnak (I.Móz.1,31a). Amikor is „kezdetben az Ige Istennél volt” (Ján.1,1.) és Mennyei Atyánk jónak látta, hogy szeretetéből fakadóan jókedvűen gyönyörű „lakóhelyet” alkosson minden fajta- és nemű élőlény számára. Isten lenyűgöző tervező, építő, szem és szívvel gyönyörködtető alkotó „művész”. Az Ő alkotásába bele szült egy tiltott gyümölcsbe harapáson keresztül (I.Móz.3,14.) az, aki a teremtés csodáját csak rombolja, töri, zúzza és bomlasztja, - embert és világot nem kímélve -, mert csak a hatalom érdekli. E rombolás következménye után nyilvánult meg a Szentháromság Istennek az örökkévalóság-ra épülő diakóniája (Mik.7,18-19.). Visszaszámlálás kezdődött a történelem óráján addig a percig, amikor a lehetővé válik az ember számára, hogy ha feltekint az értünk jövő Szabadítóra, megmenekül (Ján.3,14.). Egyben biztat bennünket az ézsaiási prófécia (43,18-19.): „Ne emlékeztek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok! Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még?” Az irgalmas szeretet Isten mélyre süllyedt, kiválasztott népének rabszolgafelszabadításában is szemmel és kézzel foghatóvá vált, s amely kibontakozott a szövetségkötésben Isten és ember között. Emberséges, az embert védelmező bánásmódot „követelt”. Mert az Ő irgalmas szeretete kiterjedt árvákra, özvegyekre, rabszolgákra, szegényekre, elnyomottakra, még az idegenekre is. A lehajló szeretetről betekintést ka-

punk a Tórán belül Mózes II., III., és V. könyveiben. Mindezek mellett Jób könyve is mély bizonyosságot tesz a rászorulókat együttérzéséről, valamint próféták (Ézsaiás, Jeremiás, Hóseás,) is szívügyüknek tekintették a szeretet etikáját. Már az Ószövetségben is úgy ismerhetjük meg Istent, mint Aki abban gyönyörködik, hogy az ember embertársa, testvére felé nap, mint nap megéli, gyakorolja, „jogot” formál az irgalmasság gyakorlására. Egyben olyan élő Személy, Aki valóságos, nem egy festménybe, szoborba, képzeletbe, sőt elvbe bezárható Isten. Ő szuverén Úr.

A diakónia az Újszövetségben

A diakónia újszövetségi fogalma bontakozik ki számunkra mind az ember, mint egyén, mind a diakónusi hivatást tekintve, ebben a Máté evangéliumának 20,28. versében: „az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltáságul sokakért.”. Abban a történelmi időben nem volt sokaknak fülük a hallásra és szemük, szívük a látásra. Az idézett jézusi mondatban ismerhetjük fel az Úr Jézust olyan diakónusnak, mint minden diakónus között a Legelsőt, és mint Aki minden diakónusnak a példaképe. Mind földi életében, mind kereszthalálában, értünk váltáságul hűséges szolgáló példát tárt elénk. Ő élő személy, életnek és halálnak egyedüli Ura. Rendelkezési joga van felettünk, s Ő ezt a jogot, a megváltás jogát a mi életünk megtartására használta és használja. Ézsaiásnál az 53,4. olvashatjuk, az akkori jelenben a jövőről, hogy: „Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozza...”. Mivel életet adó Istennek ismerhetjük meg, ezért szent kötelességünk életet közvetítő diakonosaként küldetésben járnunk. Isten, Jézus személyében a tudomásunkra hozta, nem vagyunk reménytelen, elvetendő teremtményei (Máté 5,1-20.). Küzdött értünk, és küzd értünk. Őszintének kell lennünk Isten előtt, mi emberek

a saját kényelemszeretetünk egyben önimádatunkból következően „könnyen” lemondunk egymás segítéséről. Életünknek bármilyen területéről is legyen szó. De Isten nem mond le a tékozló emberről! Neki a szeretetre éhes ember kell! Elénk tárul az önzetlen magatartás, mint követendő példa. Kaptunk példát, de kérdés, hogy észleljük-e, s hogy élünk-e, és hogyan élünk vele? - Feltámadunk-e krisztusi szolgáló (διακωνῶν) életre? – Az is mélyen elgondolkodtató, hogy a visszatérő Úr Jézus egyedül a szeretetet kéri számon minden emberen. Az altruista (viszonzást nem váró, önzetlen) szeretetet. Amely odafordul Isten eszközékként a beteghez, a lelki-testi rászorulóhoz. Küldetésben van, melynek tartalma Krisztus engedelmes szolgáló életéből való „táplálkozás”. A Krisztust felismerő és követő egyház gyönyörű küldetése, feladata nem a hatalom megélésében, hanem az altruista szolgáló lelkületben van. Az egyetlen asztal körüli szolgálat (διακονία) a Lukács evangéliumában található. Pál apostol a saját szolgálatát úgy említi, mint διακονία (II. Kor.3,8.). Ugyanakkor egy gyülekezet szolgálata (Jel.2,18.), a békéltetés szolgálata (II.Kor.5,18.) is ez. Az Úr Jézus pedig Isten szolgáljaként (διακονοῦν) az igazságért is jött (Róm.15,8.). De a tanítványok „kiváltságos” helyzetben voltak, amikor maga az Úr az Úrvacsora jegyeit szolgálta fel az asztalnál. A kiváltságos helyzet a lábmosás példa adásában is azt mutatja, hogy „...csak Neki szolgálj.” (Máté4,10.). Az Úr Jézusnak szánt szívű diakónus διάκονος „a hit és az igaz tanítás Igéivel” (I.Tim.4,6.) táplálkozik, s így indul az Ő követeként a szolgálatokba. Így indulni nap, mint nap az „útra”. Mert nélküle nem szabad a szükségét szenvedők közé menni. De szabad, sőt menni kell egy Krisztusnak elkötelezett szolgának. Menni, mert „Tiszta és szeplő nélkül való Istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban,” (Jak.1,27.) S, mind e mellett „Pénzünkkel, földi javainkkal, testi-lelki-szellemi képességeinkkel javára vagyunk-e felebarátainknak?” Isten az Ő szeretet jellemvonásából fakadóan mindenkor feltárta az Ő szeretetét. Kezdetektől az ószövetségi nép sza-

badításán át a történelmi valóságban, s azon túl Szent Lelke jelenlétében. Mindig különös gondossággal segíti a kicsinyeket, betegeket, szenvedőket, a Tőle elszakadt bűnös embert. A lelki, testi gyógyulásra, megszabadulásra segíti a Hozzá fordulót.

Tovább kutatva a diakónia szó jelentését, Isten Igéjéből azt lehet megtudni, hogy olyan szövegekörnyezetben is megtalálható a szó, amelynek nincs szeretetszolgálati vonatkozása. Ez a főnévi alakok mellett az Igére is vonatkozik. Ugyanakkor a szó alapjelentése az általánosan elfogadott profán görögből lett átvéve. „Az Újszövetség felé innen lehet a szálatokat meghúzni. Az ősegyház Jézus példája nyomán az asztal körül fel szolgáló, másik szükségéit felvállaló diakonosban látja a szolgálat megtestesítőjét.” (Dr. Boross G.) „A fogalomhoz az egyházi gyakorlatban az önzetlenség, a szeretetből fakadó cselekvés, a jutalmat nem váró, a szakadatlan, fáradtságot nem kímélő ingyen munka képe, és az alázatos, lelkileg gazdag diakónus vagy diakonissza alakja kapcsolódik.” (Szerk.: Dr. Fruttus I.) Ugyanakkor a szó további kutatásában (John Collins) a diakoneo Ige közvetíteni, megbízottként működni, kötelességet teljesíteni, azonnali segítséget nyújtani-ként szerepel. A diakonia elvont főnév közvetítői minőségben végzett szolgálat, szolgálat teljesítése, speciális segítségnyújtás; a diakonos köznév közvetítő, megbízott, hírvívő: Isten közvetítője jelentéssel bír. A

diakónia a „szeretetszolgálat” jelentésén kívül szolgáló közösségként is jelölve van „a Krisztus testének építésére” (Ef. 4,12.). E szolgáló közösség minden tagjának, akik különböző kegyelmi ajándékokkal megáldottak, egyedül járandó útja az agapé. Ennek a szeretetközösségnek legyen jellemzője: „Ne nézze ki-kí a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is.” (Fil. 2,4.). „A diakónia eszköze az egyház.” (Szerk.: Dr. Fruttus I.)

„Az egyház szolgálata a gyülekezetben valósul meg.” (Dr. Boross G.) Jézus Krisztus küldetésében járó testvérek közössége. Ő tudatosan az ember teljes-körű megszabadítását - testi-lelki-szellemi - tartotta szemé előtt. Ezt bizonyítja az a vallomása, amelyet a zsinagógában olvasott fel, Ézsaiástól idézve: „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szeméinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, Hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét.” (Lukács 4,18-19.). Ahogyan Ő küldetésben járt az Atya nevében, akképpen ma mi is küldetésben vagyunk az Ő Szentlelkének erejével naponként, bennünket alkalmassá téve. Ehhez „van szükség a megtérésre, a gondolkodás és cselekedetek gyökeres megváltoztatására.” (Dr. Boross G.)

Somogyiné Gyüre Mara

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

AZ IFI BICIKLITÚRÁJA A ZELEMÉRI TEPLOMROMHOZ

Az ifjúsági alkalmak online térbe költözése új lehetőségeket tárt fel ifivezető és ifis előtt egyaránt. Megtanultunk például, videón keresztül beszélgetni Istenről, beszélgetés alatt a saját képernyőink hátterét valami vicces vagy kellemes képre változtatni, online ügyességi játékokat játszani, sokat nevetni némított mikrofonnal és egymást hallgatva imádkozni a képernyők előtt. Ahogy azonban a korlátozások is enyhültek és az időjárás is egyre jobbra fordult, megfogalmazódott bennünk, milyen jó lenne a képernyők elől kimozdítani és személyesen is találkozni. Így indult az újabb biciklitúra ötlete.

Április közepén, egy szombati napra tűztük ki a túra időpontját. Az idő is alkalmasnak ígérkezett ahhoz, hogy eljussunk a közeli Zeleméri templomromhoz. A Kálvin téren egymást bevárva nem sokkal délután három óra után az ifi kis csapatával elindultunk, hogy időben teljesíthessük a kitűzött távot. Istennek hála, ragyogó időben tekerhettünk és közben gyönyörködhattunk az éledező természet varázsában.

Az eleinte rázós úton az ifisekkel jó tempóban haladtunk és rövid időn belül elérkeztünk a „pulyka domb”-nál kialakított cross pályához, amit a

bátrabbak azonnal ki is próbáltak. A pálya izgalmas szakaszai új lendületet adtak, hogy folytassuk túránkat és a vasút melletti keréknymon haladva hamar a bodai homokos talajon találtuk magunkat. Gyönyörű időben, kis megállóval, de jó tempóban bő fél óra alatt már a templomrom kerítésén belül voltunk. Az egyik padot körbe ülve előkerülték a nassolni valók és a házi sütemények. Elégedetten pótoltuk a letekert kalóriákat majd a lelki táplálék következett. Isten Igéjét a templomrom lábánál olvastuk, beszélgettünk róla és végül az egész délutánért hálát adva imára csendesedtünk el.

Az alkalom után még előkerült egy frizbi, úgyhogy a közeli réten a délután utolsó perceit is kihasználva jó kedvben, frizbizéssel töltöttük az időt. A visszaút előtt a Bodaszőlői ifisüktől elköszöntünk, majd elindultunk vissza a Kálvin tere. A hazauton újra lendületet merítettünk a cross pályán és a naplemente előtt már a Kálvin téren búcsúztunk el egymástól, de csak rövid időre, hiszen tudtuk, hogy hamarosan a következő ifin újra láthatjuk egymást.

Hálával a szívemben gondolok vissza erre a túrára, hiszen Isten ajándéka volt, hogy ragyogó időben, egészségben, jó kedvben és nem

utolsó sorban az Ige vonzásában találkozzon az ifi. Hiszem, hogy Urunk már ezekkel az áldásos élményekkel és örömteli emlékekkel is készítette az ifisek szívében a vágyat az egymás iránti és a vele való közösségre.

Nemes Vitold

EGYHÁZTÖRTÉNET**„LÉGY HÚ MINDHALÁLIG,
ÉS NÉKED ADOM AZ ÉLET KORONÁJÁT.” JEL.2,10**

A húsvéti írásomat ezen Igével zártam. Azóta tudom, nem véletlenül. Életem fele már elhivatott, az Úr kegyelme haza szólította.

A fenti Ige, fiatal korom óta életvezető számomra: oszlopos, lelki tartást adó. Alap, ami a megrendítő események közepette erőt adó. A mi Urunk szava ilyen, életre szóló, vezérlő.

„Nem hagylak titeket árván... mert én élek, ti is élni fogtok,” (Jn.14,18-19.) Ezzel az Igével erősített Jézusom, mikor a nehezen lélegző férjemet elvitte a mentő. Ahogy ő bekerült a kórházba, rám is lecsapott a vírus. Olvastam a napi Igéket, s kaptam telefonhívásokat lelki testvéreimtől. A családom tagjai is kerestek személyesen és gyakori hívások által is. Mindezek akkor, minta súlyos betegnek az infúzió, úgy kellett a lelki-testi bajaimra. A mi Urunk tudja, adott helyzetben mire van a legnagyobb szükségünk.

A férjem gépre került, így próbálták beteg tüdejét mentesíteni, a gyulladás reménysege érdekében. „Az imádság a lélek lélegzetvétele.”-hallottam valahol. Valóban testnek-léleknek gyógyulást adó imák jöttek ajkamról, és a testvéri közösség tagjai is értünk ugyanezt tették. Istené érte a dicsőség. Naponta felhívtam a kórházat. Hiteles tájékoztatást adtak férjemről.

Tudjuk, „Életünk ideje a Mindenható kezében van” (Zsoltár 31,16) Ezt az Ige-igazságot, e mostani nehéz helyzetben, úgymond közel éreztem magamhoz. Vagyis nem mi emberek szabjuk meg földi életünk hosszát. Általában a gyógyulásért imádkozunk. Ám jön olyan helyzet, mikor az Úr ráterel a másik oldalra, a földi élet vége felé. Velem is ezt tette. Az orvosi vélemény és az Úr vezetése, eszközként szolgált, hogy bízam rá a férjem életét. Tegyem le az ő kezébe. Ezzel a gondolattal szívemben estéknént

a református énekeket énekeltem, vagy hallgattam a csendemben. Egyik ilyen megszólító volt számomra a 338. volt:

3. v. Tisztogass bár bajjal olykor engemet: Kegyelmeddel szentvedésemet,

Bár e test erőltlen: te oltárodon Keserű pohárral, hittel áldozom.

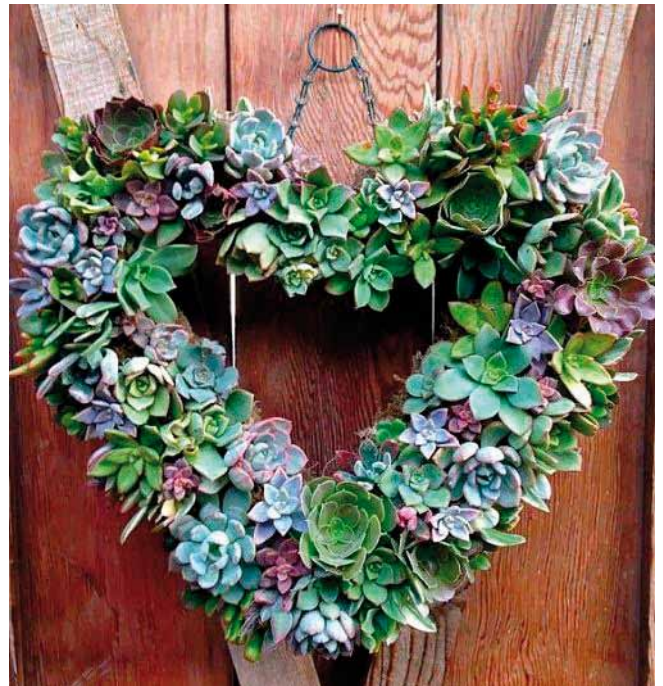
4. v. Ha halálra válik testem egykoron: Ragyogtasd fel lelked e hitvány poron,

Ama végső harcra rád bízom magam: Örök hajlékomba fogadj be, Uram!

Az Úr Jézus a Gecsemáné-kertben „Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek.” (Lk.22,44). Tehát, imárcot vívott, hogy letegye életét az Atya kezébe. Az Ő vezetése, értünk odaáldozott élete, példa volt számomra. Így tettem le férjem életét az Ő kezébe.

Férjem halála- és a végtisztesség-tétel között, húsvét ünnepe volt: a feltámadás-ünnepe. Kértem Jézust, Ő tölts be szívemet, vigasztaló Szentlelke által. A képernyőn keresztül közvetített ünnepi Istentiszteleten vettem „részt”, így vettem úrvacsorát is.

Április 7-én, a temetés előtti azonosítás alkalmával, az Úrtól való békeség és vigasztalás járta át szívemet, egész valómat. Ahogy kértem, megadatott a temetés: Jézus Krisztusról való bizonyosságtétel volt. „Minden dolgokat szeretetben menjen végbe!” (1Kor.16,14.).

Azóta, már özvegyen, de nem magányosan élem napjaimat. Úgy adja az Úr Jézus, hogy nincs időm tétlenkedni. Továbbra is az Ő szeretetét és kegyelmét kérem életem minden napjára.

Kérem, a Testvéreim is kapják meg ezt az Úrtól való áldást, személyes vezetést életük minden nehéz- vagy örömteli helyzetében!

Testvéri szeretettel:

Dienesné Erzsike

1953-2021. EMLÉKEZÉS DIENES SÁNDORRA BÚCSÚZTATÓ, TEMETÉSI IGE: II. KOR.5:1

Dylan hamar felgyorsultak az események életének utolsó heteiben, szinte alig hisszük el, hogy nincs közöttünk. Testvérünk életútjáról, szolgálatáról, hivatásáról szeretnék rövid összefoglalót írni.

1953. Június 02-án Székelyhídon született, első gyermekként. Még két fiú testvére született. Amikor ő 5 éves volt, Édesapja tüdőbeteg lett és 9 hónapig kórházban ápolták. Már akkor érzekelte a bajt, úgy esengett édesapja gyógyulásáért, hogy vizesre sírta párnáját. Már akkor megtapasztalta, hogy imái meghallgatásra találtak!

Szülei a Tsz-ben dolgoztak, fizikai munkások voltak. Neki is sokat kellett segíteni, főleg otthon. Szorgalmas volt, tanulni is akart, így Apja gimnáziumba adta, kollégista lett. A harangok hívószavára templomba is el-eljárt. Érettségi után a katonaság következett; Temesvár, Brassó. Lelki testvérek között ismerte meg Megváltóját. „Boldogok a szelídek,... boldogok, akik sírnak.” (Máté 5; 4-5)

Katonaság után Székelyhídon a Bankban lett alkalmazott.

Teológiára jelentkezett Kolozsvárra, csaknem 3 évet töltött itt, amikor be akarták szervezni a „Szekuritáte” soraiba, de ő ezt elutasította. Kikerült az iskolából, újra az otthoni munkákban segédkezett. 1979-től bekapcsolódott az Egyházi szolgálatba, a rászorulókhhoz juttattak el adományokat.

Közben megismerkedik Veres Erzsikével, akivel szép kapcsolat alakult ki, ami a közös utat egyengette. Isten mindig a legjobbat adja az Őt szeretőknél! Rövidesen eljegyzés, majd esküvő következett 1985.06.01-én. Az áttelepülésre várni kellett, mert nem adták könnyen az engedélyt. 1986.02.11-én sikerült Hajdúböszörménybe jönnie. „Éreztétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog ember az, aki hozzá menekül.” (Zsolt. 34; 9)

Itt a helyi postahivatalban kapott munkát, - imáira válaszként. Közben a Teológián tanult Debrecenben. 1988 őszétől Kocsis Elemér püspök úr Körösladányba helyezte. Itt szolgált három évtizeden át. Öregott-

hont építettek, pályáztak, bővítettek 2003-2006-ig. Itt virágzott ki Sándor élete, adottságai révén; körültekintő, megfontolt, higgadt, figyelmes, segítőkész, irgalmas, derűt adó a szolgálatban a hívek és idősek felé.

Egy elhivatott életpálya vége következett, a nyugdíjazás. Ladányból Böszörménybe kerültek újra. Isten itt négy évet adott Sanyinak. Bocskai téri gyülekezetbe járt(ak) el, de örömmel láttuk a Kálvin téren is. Versekkel szolgált, bizonyosságot tett. Jó előadó-képességgel volt megáldva, jó volt hallgatni őt a híveknek.

Szeretnék megosztani olyan emléket is róla, ami családunkhoz köthető. 2017-ben volt a házassági évfordulónk. Egyik vasárnap délelőtt a templomban Erzsikéhez ültem. Akkor hívtam el őket is erre a családi eseményre. Erzsike az előkészületekben végig segített, a jobb kezem volt. Most is hálás vagyok érte, mert még közelebb kerültünk egymáshoz lelkiileg. Isten előtti közös imádságaink folyamatosak lettek. Ezek a legértékesebb idők az életünkben, amelyek imával telnek el!

Sanyi imáiban az igazi bűnbánat, a gyermeki lelkiület ragadott meg, ahogy bocsánatért, útmutatásért alázatos szívvel esdekelt az Úrhoz. Ezzel nekem is példát mutatott!

Egy másik történet személyes emlékeimből: Amikor ott voltam náluk, rámutatott egy szép faragott asztalra és azt mondta: „Ezen az asztalon

fogom megírni az élettörténetemet! Az erre kiválasztott könyvből az aláhúzott sorokat is beleszövöm.” (Ez a könyv nem más, mint Benedek Elek: „A magyar történelem nagyjai” című könyv volt.)

Vágya volt az is, amit szeretett volna a saját hajlékukban, otthonukban megvalósítani; Lelki segítséget nyújtani embereknek úgy, ahogy Gyökössi Endre bácsi is tette annak idején. Ez a gondolat is sokat foglalkoztatta. Sajnos, már ez a lehetőség sem adatott meg számára.

Derűje, vidámsága, jóakarata, szeretete, segítőkészsége áldást hozott sokaknak, sok idős ember minden napjait tette gazdaggá. Feleségével, Erzsikével végig hűséggel szolgáltak feléjük.

Odaszánt étellel, Krisztusi alázattal járta végig életútját, a számára kirendelt időben.

Hálával emlékezünk rá! Áldott legyen emléke!

Közreadta:
Hegedűs Jánosné

KÁLVIN JÁNOS EGYHÁZTANA A GENFI GYÜLEKEZET SZEMPONTJÁBÓL VIZSGÁLVA

Rünkösd az egyház születésnapja. De mégis mi az egyház? Mik az egyház ismertetőjegyei? Ezekre a kérdésekre reformátor eleink már válaszoltak, hiszen a Heidelbergi Káté, és a II. Helvét Hitvallás kielégítő magyarázattal szolgál ezekre.

Mégis, érdemes megvizsgálni, hogy maga Kálvin János hogyan vélekedett magáról az egyházzal. A reformátor elsősorban úgy tekint az egyházra, mint Krisztus testére, és a hívők édesanyjára és a kiválasztottak seregére.

Krisztus testeként az egyház szent. A feladata pedig az, hogy őrizze az evangéliumot, mégpedig úgy, mint a jó sáfár, aki ha kap, egy talentumot abból igyekszik tízet csinálni. A tétel lényege az, hogy az egyház ura egyedül az Úr Jézus Krisztus! Az Ő testébe vagyunk beoltva, így egész életünk általa van, és benne válik igazán teljessé. Mint a hívők édesanyja az egyház lelki értelemben táplálja, és védelmezi az övéit, ugyanakkor a Szentlélek által van lehetőség arra, hogy újjászülessünk, és az egyházban új családod, testvéreket kapunk.

Mint kiválasztott sereg pedig arra lettünk elhívva, hogy megismerjük az és szeressük a mi Urunkat!

Kálvin az egyház egyik fő szerepének, az igehirdetést tartja, mivel az az egyetlen egy forma, ami által Isten meg tudja szólítani az embert, bűnbánatra, és megtérésre hívni. Ezért a tiszta igehirdetés szükséges az egyházban! A prédikálás nem lehet bölcselkedő beszéd, vagy csak erkölcsi tanítás, hanem annak Krisztus beszédének kell lennie, ami vonzza magához az emberi lelkeket.

Ugyanakkor az egyháznak rendje és fegyelme van. Mivel a Mindenható Isten maga is a rendet szereti, hiszen a teremtésnél elválaszt dolgokat (világosság-sötétség, szárazföld-víz), hogy azok rendezetté váljanak.

A reformátor még több szempontot is megfogalmazott, hogy szerinte milyen az egyház, ám e cikk keretei nem adnak megfelelő alkalmat arra, hogy azt részletesen bemutassam.

Viszont kitérnék arra, hogy Kálvin nagyon szigorúan ítéli meg azokat, a gyülekezeti tagokat, akik nem kívánnak számolni a bűneikkel. A büntetés nem más, mint az úrvacsorától való eltiltás. Sok azt félre szokták éretni, és szeretetlennek bélyegzik meg a reformátort, holott ő ezt úgy gondolta, hogy a bűnös a büntetés hatására megéri azt, hogy a gyülekezeten belül ő száműzötté, kívülállóvá vált, hiszen az úrvacsora az közösség (angol nyelvterületen az úrvacsorát *holy communion* – *szent közösségnek nevezik*). Mivel pedig az ember közösségi lény ezért vágyik egy csoportra, ahová befogadják.

Ezeknek a teológiai elméleteknek, amik fentebb leírtak, azonban milyen hatással volt Kálvin Genfjében? Az egyháztörténet segít bennünket eligazítani ennek a mezsgyéjén.

Érdemes tudni, hogy Kálvin első genfi ténykedése idején radikális változtatásokat akart a város életében (Egyházi törvényszék felállítás, fiatalok vallási oktatása és nyilvános vizsgáztatása, stb.). Ezek közül párat elfogad a tanács, de mivel egyes intézkedések túl szigorúak és népszerűtlenek voltak a nép körében, ezért 1538-ban száműzik a reformátort a városból. 1541-ben tér vissza Genf unszolására, és szabad kezet kap.

Több évnyi szolgálat és tapasztalat után 1561-ben születik meg a Genfi Gyülekezeti Rendtartás, ami jól tükrözi Kálvin egyházképét, és egyházfegyelmi gondolkodását. Szigorú elveknek veti alá a lelkipásztorokat, és tanítókat, és erősen őrökdi a sákramentumok tisztasága mellett. Ugyanakkor kitér a házasság-válás, keresztyén életvitel elemeire.

Jelent ez számunkra, posztmodern emberek számára valamit. Egy-két évszázaddal ezelőtt a magyar gyülekezetekben bevett dolog volt az eklézsiakövetés, pl. káromkodó, vagy házasságtörő embereket kötelezett arra, a közösség, hogy elmenjen a templomba, ott az első padosorban üljön, és pár hét múlva az illetőnek a gyülekezet előtt kellett számot adnia bűnéről, amit megbánt. Utána

a gyülekezet „oldozta fel” a bűnöst. Az amerikai jogrendben (aminek az alapja a kálvinista egyházi rend) mai napig él ez, hiszen a bíróságokon ott van a tizenkét fős esküdtszék, akik tényelegetesen az ítéletet hozzák (lásd. *Tizenkét dühös ember* című amerikai film).

Debrecenben, a Nagytemplom előtt állt egy szégyenkő, ahol a bűnösöknek ülnie kellett a város szemelátára.

Ma ezt talán már megmosolyogjuk, pedig abban az időben nem kevesebb volt a tét, mint a közösség, a gyülekezethez, az úrvacsorához való tartozás. Akkor szégyen volt ilyen bűnben élni, és ha ma kérnénk eklézsiakövetést, akkor ferde szemmel néznének ránk, és lenne pár keresetlen mondata a bűnös embernek. A szekularizált világ már nem fogadja el az Isten, és a Szentírás tekintélyét.

Viszont mi a Krisztustól kapott szeretet erejével el tudjuk hordozni a bűnöst, és segíteni, hogy eljusson Krisztus keresztségéhez, hogy ott lehesse a bűneit, a fájdalmait, és mindenét, ami a szívét nyomja.

Felhasznált irodalom: Niesel Vilmos: *Kálvin teológiája*. Ford. Nagy Barna. Debrecen. 1943.

Péter Mikós: *Genfi Gyülekezeti Rendtartás*. Budapest. Kálvin Kiadó. 2012.

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

DAJKA SZAKMAI NAP

Élőszőr is, szeretnék köszönetet mondani minden kollégának, hogy önkéntesen vállalt helyettesítésünkkel hozzájárultak ahhoz, hogy részt tudjunk venni ezen a szakmai találkozón és külön köszönet Osváthné Katona Zitának (óvodavezető helyettes), hogy elkísért minket.

Igazából még mindig az előadások kellemes hatása alatt állok, melyen több százan vettünk részt. Dajkák, pedagógiai asszisztensek, óvodavezetők.

Rendkívül jó hangulatban, remek előadókat hallgathattunk Szabadi Editke, Lendvainé Ani és

dr. Kelemen Lajos személyében. Rengeteg szakmai információval letünk gazdagabbak, melyeket igyekszünk a mindennapi munkánk során kamatoztatni, gyakorolni, hisz az:

„Óvodapedagógus jobb keze a dajka”

Lendvainé Nagy Anita dajka

A CSALÁD ISTEN RENDJE SZERINT

2021. 01.24-én hosszú idő után újra családi Istentiszteleten vehettünk részt a templomban. Az istentiszteleti alkalmon a Jó Pásztor Református Óvoda Csillag csoportos gyermekei szolgáltak. A szüleikkel megérkező gyermekek izgatottan keresték a helyüket. Persze az óvo nénik már készenlétben vártak rájuk, így a segítségükkel mindenki hamar megtalálta a helyét. A gyülekezetet Rác Gábor lelkipásztor köszöntötte, majd a kezdő ének eléneklése után, rögtön a gyerekek szolgálata következett. A csoportból sajnos nem tudott mindenki jelen lenni, így aztán kisebb létszámmal, de annál nagyobb lelkesedéssel szolgáltak a gyerekek. Énekléssel, verssel, aranymondással és

imádsággal is készültek, bizonyoságot téve gyermeki hitükről. A gyerekek mellett szülők is készültek. Két szülő egy-egy vers felolvasásával járult hozzá a csoport szolgálatához. Nagyon felemelő volt hallgatni a gyerekeket, hiszen ezeken az alkalmon is szemmel látható és tapasztalható, hogy az óvodában olyan hitbéli és erkölcsi nevelésben részesülnek ezek a gyerekek, ami megalapozza a személyiségük egészséges fejlődését és nemcsak fizikailag és szellemileg, hanem lélekben is növekednek és erősödnek napról-napra, megtapasztalva a gondviselő Atya szeretetét. Az Istentisztelet további részében a családról, a családi élet működéséről tanulhattunk az Ige fényében. Pál

apostol Kolossébeliekhez írt levelében arra hívja fel a figyelmet, hogy a családtagok hogyan viszonyuljanak egymáshoz, kinek hol a helye és mi a szerepe a családon belül. A legfontosabb, hogy Isten legyen az első helyen a családi életünkben, hiszen csak Ő általa lehet egyetértés, szeretet és Ő tud átsegíteni minket a nehézségeken, próbákon keresztül is. Az ige rávilágított arra is, hogy szülőként mekkora felelősségünk van a gyermekek nevelésében, a személyes példamutatásban. A mindennapi életben és a munkánkban is azzal a tudattal kell helytállnunk, hogy betöltsük Istentől kapott rendeltetésünket életünk minden területén, kamatoztatva a tőle kapott talentumainkat, tehetségünket, képességeinket. Szeretném megköszönni az óvodapedagógusok és segítők áldozatos munkáját, szeretetteljes gondoskodását, amellyel segítik gyermekeink sokoldalú fejlődését. Hálás vagyok, hogy ebbe az óvodába járhatunk és ebbe a gyülekezeti közösségbe tartozhatunk.

Áldás, békesség!

Várdainé Oláh Csilla, szülő

EGY ANYÁK NAPJA MARGÓJÁRA

Május első vasárnapja vírushelyzetben is az anyák napja. Ilyenkor kiemelt figyelemmel és szeretettel fordulunk édesanyánk, nevelőanyánk, keresztyányánk és nagymamáink felé. Idén anyák napja reggelén különös izgalommal ébredtem, mert tudtam, hogy Isten házába invitáltak minket, hogy együtt a családdal, az ovis társakkal, a gyülekezettel ünnepeljük az édesanyákat. Azért is volt különleges ez a nap, mert a Kálvin téri gyülekezet is újra együtt lehetett a vasárnapi istentiszteleten a szigorító intézkedések enyhítésének köszönhetően. A Jó Pásztor Református Óvoda Csengettyű csoportja rendhagyó módon a templomban tartotta meg anyák napi műsorát. A gyerekek a legnagyobb titoktartásban, szorgalmasan és szeretetteljesen készültek az ünnepi műsorra. Egymás kezét szorítva vonultak ki az Úr asztala elé, s közben mindenki azt leste, hogy hol ül az ő anyukája. Ki bátrabban, ki félénkebben adta

elő a kedves kis dalokat, versikéket, melyet minden anyuka meghatottan hallgatott. Nagyon büszke voltam a kislányomra, aki még hat évvel ezelőtt ilyenkor a pocakomban ficáncolt pár nappal a megszületése előtt. Most meg már milyen nagylány, hamarosan iskolába megy. Amikor a gyerekek levonultak, én mentem ki, hogy elszavaljak a gyülekezetnek egy

verset. Hirtelen a büszke anyából én lettem a gyermek, aki szívhez szólóan próbálta előadni az anyák napi versét. Az én édesanyám is ott ült valahol a sorok között. Vajon ő is ugyanolyan büszke volt rám akkor?

Nyíri Adrienn szülő

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

„HÁT NEM AZT A PARANCSOT ADTAM NEKED, HOGY LÉGY ERŐS ÉS KITARTÓ? NE FÉLJ ÉS NE AGGÓDJ TEHÁT, MERT AZ ÚR, A TE ISTENED VELED LESZ MINDENÜTT, AHOVA CSAK MÉSZ.” (JÓZS. 1,9-10.)

Tíz éves a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ. Ennek a jeles évfordulónak kapcsán merült fel bennünk, hogy a Fenntartó gyülekezet folyóiratában bemutatkozzanak intézményünk dolgozói, hogy akik még a gyülekezetből nem kerültek kapcsolatba szolgáltatásainkkal, ők is megismerhessék közösségünket. Tíz évvel ezelőtt, még gyülekezeti munkatársként mutatkoztam be a lap hasábjain. Sok változás történt azóta körülöttünk. Ami számomra egy jelentős, és éppen aktuális mérföldkő, hogy május 5.-én a fenntartó presbitérium bizalmat szavazott a vezetői megbízásom folytatására, így július 1.-től a harmadik öt éves vezetői ciklussal folytatom a szolgálatomat.

Kertész Andrea vagyok. 1969-ben születtem Debrecenben, de a családom Nyíradonyból származik. Az általános iskola után Debrecenben a Dienes László Egészségügyi Szakközépiskolában érettségiztem és szereztem ápolói képesítést. A végzésem évében már érződött a változás az országban, nagyon sok ismeretlen fogalom került a köztudatba. Munkanélküliség, szociális bizonytalanság, hajléktalanság, éhezés, kire-

kesztődés... Ugyanakkor a változás vezetői külföldre tekintve, ezekre a problémákra megoldást kínáló lehetőségeket kutatva, igyekeztek új hivatásokat meghonosítani. 1990-ben nyitotta meg kapuját, az akkor még a Debreceni Orvostudományi Egyetem kötelékébe tartozó Egészségügyi Főiskola Nyíregyházán védőnői és egy szokatlan nevű szakkal: **szociális munkás**.

Nagyon sokan mentünk el a tájékoztató táborba, és óriási túljelentkezés mellett sikeresen felvételiztem az első évfolyamra. Csodálatos évek következtek. Rossz beidegződéstől mentes, akkor formálódó oktatásban volt részem. Néhány főállású tanár mellett az ország nagyra becsült szaktekintélyei – Ferge Zsuzsa, Hankiss Elemér, Bugán Antal - tartottak előadást számunkra, és próbálták szociális szakembert faragni belőlünk. Csoporttársaim közül ma többen tanítanak, módszertani szakemberek, alapját képezik a magyar szociális szférának.

A képzés alatt legtöbbször a gyermekek felé fordultak az előző szakosodással, én a térségfejlesztést választottam. Az itt végzett terepmunka során tűnt fel, hogy az idősgondozás egy olyan terület, amely a jövőben komoly odafigyelést fog igényelni az országban. A szakdolgozatomat már ebből a témából írtam és ezzel el is köteleztem magam egy életre e korosztály mellett.

A diploma megszerzése után Karcagon, a Kátai Gábor Kórház krónikus belgyógyászati osztályán kezdtem dolgozni kórházi szociális munkásként. Ez az osztály idősmegőrző, várakozó funkciót is betöltött, mintegy az idősotthon előszobája is volt. Itt tovább mélyült az érdeklődésem az idősek ellátási formái iránt.

Gyermekvállalás miatt tíz év maradt ki a szakmai munkámból, majd a Karcagi Idősek Otthonába intézetvezető főnövéri állásra nyújtottam be sikeres pályázatot. Immár két éve voltam a szakmai vezetője a 171 férőhelyes otthonnak, 39 nővérnek, 4 mentálhigiénés és mozgásterapeuta munkatársnak, amikor nyugdíjazás miatt az intézmény vezetésére is megbízást kaptam a polgármester úrtól. Hogy feladataimat minél magasabb szinten végezzem, beiratkoztam egy szintén úttörőnek számító szakra és lettem szociálgerontológus, az országban az első 19 szakember között. Családi helyzetemben történt változás miatt Debrecenbe költöztem és pályázaton elnyertem a 65 férőhelyes Hajdúbagosi emelt szintű idősek otthona vezetését. Az itt végzett szakmai munka elismeréseként, az ellenőrző hatóság ajánlása vezetett a Hajdúböszörményi Kálvin téri református gyülekezet vezető lelkészéhez és gondnokához 2011 januárjában, akik szakembert kerestek egy egyházi szociális intézmény létrehozásához. A feladat hatalmas szakmai kihívás, a városban ismeretlen személyként, a csupán előző munkáimon alapuló bizalom, óriási megtiszteltetés volt akkor is és az mai is. A 127. zsoltár szavainak igazságával, sokak imádságával és néhány élő hitű gyülekezeti tag munkájával, akik hitük mellé cselekedeteket is tettek, jött létre a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ. 2011. júniusában az intézmény működési engedélyt, én vezetői megbízást kaptam. Ekkor ébredtem rá arra, hogy a szociális munka igazán a hittel kövezett úton tud kiteljesedni. Az első évek munkatársak választásával, ellátottak keresésével, az intézmény jóhírének megalapozásával teltek. Létrejött az

intézmény mai struktúrája és közösége. Az évek során szakvizsgáztam idősgondozásból, a Károli Gáspár Református Egyetem vezetőképzőjének mester alapozóját is elvégeztem. Több középfokú szociális gondozói tanfolyamon vettem részt oktatóként, felsőfokú képzésben vállaltam hallgatókat tereptanárként. Szakmai tanácsadóként többször segítettem új intézmények létrehozását, illetve fennálló működését.

Magánéletemet tekintve 20 évesen mentem férjhez. Középiszkolai tanár férjem álláslehetősége miatt költöztünk Karcagra. A házasságomat 23 év után bontottuk fel. Három gyermekünk született és az irántuk érzett végtelen szeretetünk miatt édesapjukkal továbbra is jó kapcsolatot ápolunk. 2014-ben új házasságot kötöttem. Férjem a Debreceni Egyetem

docense, habilitált fizikus. Viktória lányom 28 éves, a Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet immár nemzetközileg ismert ifjú tudósa. Férje Dávid matematikus és informatikus, egy nemzetközi cég kvantitatív kutatója. Budapesten élnek. Velem egy háztatásban él két kisebb lányom. Csilla -24 éves, a Debreceni Református Egyetemen tanítóként végzett. Nagy örömet okozott a családnak és az egyetem közösségének, hogy első helyezést hozott el az Országos TDK versenyről, öregbítve az egyetem hírért. Jelenleg az Eszterházy Károly Egyetem ének mesterszakának hallgatója a tanítás mellett, és boldog menyasszony. Szeptemberre tervezik házasságkötésüket szerencsi vőlegényével, aki nemzetközi gazdálkodás, pénzügy-számvitel szakos diplomával dolgozik Debrecenben. Zsófi lá-

nyom 20 éves, a Debreceni Egyetemen orvosi diagnosztikai analitikus szakon tanul és úgy látjuk ő is megtalálta társát, akivel ha eljön az ideje, összeköti az életét. Debrecenben élek, de időm jelentős részét Hajdúböszörményben töltöm. Sokakkal alakult ki a városban, gyülekezetben kölcsönös megbecsülésen és tiszteleten alapuló kapcsolat. Hiszem, hogy Isten személyes szeretetének megnyilvánulása, hogy lehetőséget kaptam egy történelmi egyház fenntartásában működő intézményben dolgozni. Külön kegyelem, hogy a létrehozásához is hozzájárulhattam. Kérem az Urat segítsen, hogy munkámmal meg tudjam szolgálni a Hajdúböszörmény Kálvin téri református gyülekezet fenntartó testületének 10 éve tartó töretlen bizalmát.

Soli Deo Gloria!

MUNKATÁRSÁK BEMUTATKOZÁSA

„Áldom az Urat, mert tanácsot ad nekem.” (Zsolt. 16,7)

Bata Lászlóné

1973-ban születtem református szülők harmadik gyermekeként. Harminc éve már annak, hogy férjemmel boldog házasságban élünk. Három gyermekünk született, két fiú és egy lány. Mára már mindegyikük felnőtt. Két gyermekem már dolgozik, egy pedig éppen érettségizik. Már felnőtt voltam, amikor középső fiammal együtt konfirmáltam és megkeresztelkedtem.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban 2014-

ben kezdtem dolgozni. A testvérem, Tóthné Kovács Erika és Kertész Andrea intézményvezető biztatásának és támogatásának köszönhetem, hogy végülis elvégeztem anno azt a tanfolyamot, ami ennek a feladatkörnek a betöltéséhez szükséges, így jelenleg is itt dolgozok gondozó-ápoló munkakörben. Egészen pontosan a fogyatékosok nappali ellátásában segítem a fiatalokat a mindennapokban.

Számomra ez a munkahely rengeteg pluszt adott már eddig is. Gyermekünk születése után sokat voltam otthon, emberek között alig, így hiszem, hogy a Jó Isten rendelt erre a munkahelyre, hogy újra emberek között mozoghassak, építhessek emberi kapcsolatokat, segíthessem őket. Számomra ezek nagyon fontos dolgok.

Nagyon szeretem a kollégáimat is, az Intézmény lakóit is legyen fiatal vagy idős.

A munkámat nagyon szeretem, minden nap új élmények várnak és remélem ez sok-sok évig még így is marad.

Amikor éppen nem dolgozok, szabadidőmben szívesen sütök-főzök, kirándulok a családommal.

„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe” 1.Kor. 16,14

Bojti Antalné

Hajdúböszörményben, 1962-ben láttam meg a napvilágot, Lovas Sándor (aki már a menyországból vigyáz rám) és Bódi Eszter második gyermekeként. A középkeretben születtem, itt nőtem fel és a mai napig itt élek, ezen a városrészen. Vallásos családban nevelkedtem, már kicsi gyerekként is gyakran jártam édesanyámmal

és a nagymamámmal a középkerthi gyülekezetbe. Az édesanyám most is aktív tagja a gyülekezetnek. Azóta is gyakran látogatom az istentiszteleteket, leginkább itt a középkerthben. Ezek az alkalmak mindig feltöltötenek lelkileg.

Nagy családban nőtem fel, négyen voltunk testvérek. A szüleink egyszerű, becsületos, munkás emberek, akiknek nagyon sokat köszönhetek, akik erőn felül igyekeztek mindent megadni számunkra. Mind a négyünket tanítottak, szakmát adtak a kezünkbe, leérettségiztünk, technikumot végeztünk. Mindig a mások iránti tiszteletre, szeretetre, becsületos munkára neveltek bennünket.

A férjemmel, Bojti Antallal, május 25-én lesz 30 éve, hogy együtt élünk. Ő is három gyermekes családban nevelkedett, így egyikünk számára sem volt kérdés, hogy mi is több gyermeket szeretnénk. Több éves testi és lelki küzdelem után, hála Istennek, született két gyönyörű lányunk az első házasságomból született fiam mellé. A gyermekeink mára már felnőttek, a fiunk 38 éves, a lányaink 27 és 24 évesek. Ma már csak a 24 éves lányunk él velünk. A másik két gyermekünk családot alapított és önálló életet él. 2019-ben új fordulatot vett az életem, nagymama lettem, született két gyönyörűsége unokám. Elmondhatom, hogy számomra nagymamának lenni a világ legcsodálatosabb dolga. Az unokák mosolya, ölelése a legjobb terápia mindenre.

S hogy a munkámról is beszéljek: 2011. júniusa, azaz az Intézmény indulása óta dolgozok a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban. Ezt a munkát megelőzően dolgoztam könyvelőként, óvodai pedagógiai asszisztensként és 12 évig voltam egyéni vállalkozó. Egy virágüzletet üzemeltettem, amit nagyon szerettem. Ezt a foglalkozást a második lányom születésekor fel kellett adnom. A Szolgáltató Központban jelenleg terápiai munkatársként tevékenykedem az idősek nappali ellátásában. Nagyon szeretem a munkámat és szeretek az Intézményben dolgozni. Nagyon szeretek az idősekkel foglalkozni, segíteni nekik amiben tudok. Arra törekszem, hogy a hétköznapi életben jól érezzék magukat a Klubban, hasznosan

töltsék az idejüket és hasznosnak, fontosnak érezzék magukat. Igyekszem kellemes légkört kialakítani, jó hangulatot teremteni és olyan elfoglaltságot keresni számukra amiben kibontakozhatnak, alkothatnak. Szeretek kézműveskedni velük, számomra is nagy öröm, amikor látom a megelégedettséget, boldogságot az arcukon egy-egy elkészült alkotás láttán. Azt hiszem, nyugodtan elmondhatom itt, hogy nem tudnám így végezni a munkámat, ha a kedves kollégáim, Bertalan-Gellén Viktória nem adna meg nekem minden támogatást és segítséget.

Nagy boldogsággal tölt el, hogy a Klubba járó idősek emberek teljesen a bizalmukba fogadtak és egy-egy személyes beszélgetés során az örömeiket, bánatukat és olykor-olykor még a legféltebb titkaikat is megosztják velem.

Igyekszünk Aranyosi Ervin gondolatainak megfelelően élni a minden napokat a Klubban:

„Nevess, s legyél boldog, ne is törődj mással,
töltsd meg életedet sűrűn,
kacagással!

Szomorúság, harag, mind
mind kívül marad,
vidám nevetéssel szabadítsd
fel magad!”

Még van néhány év a nyugdíjazásomig, de nagyon remélem, hogy addig is az eddig eltelt tíz évhez hasonlóan végezhetem a munkámat az idősek nappali ellátásában, azután pedig én is aktív tagja lehetek a Klubnak!

Érdekeséggéppen megemlítem, hogy az az épület, amiben most a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ működik, adott otthont az általános iskolás éveimnek. Furcsa érzés volt így látni az egykori iskolámat és elkezdni dolgozni ezek között a falak között. Időnként még ma is felidéződnek a gyerekkori élmények, emlékek.

A munka és a család mellett igyekszem időt szakítani szabadidős tevékenységekre is (igaz az unokák születése óta ez egyre kevesebb). Nem csak a munkahelyen az idősekkel, hanem otthon is szívesen kézműveskedek. A családtagoknak ünnepekre, név-és,

születésnapokra szeretettel készítek ajándékokat saját kezűleg. Mint már említettem, nagyon szeretem a virágokat, szeretek velük foglalkozni, kertészkedni. A keresztretjvényfejtés is kellemes kapcsolódást nyújt számomra, ahogyan a sütés és a főzés is.

Nagyon szeretem a természetet, szívesen kirándulok, túrázok bármelyik évszakban.

Ami igazán feltölt, az az utazás bár az elmúlt évben a pandémia miatt ez kimaradt az életemből. Ha, tehetném sokkal többet utaznék. Fantasztikus élmény számomra más országokat, kultúrákat, ételeket és természeti kincseket felfedezni, megismerni.

Akkor érzem igazán jól magam, ha szeretet és harmónia vesz körül. Arra törekszem a családomban is és a munkám során is, hogy ezt megteremtsem. Annak örülök, ha vidám, jókedvű, mosolygós emberek vannak körülöttem.

Úgy érzem, hogy nagyon sok szeretetet kapok az idősek emberektől és igyekszem én is annyi szeretetet adni, amennyit csak tudok, mert a szeretet gyógyít és felüdíti a lelket.

„Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki embertársát szereti, a többi törvényt is megtartja.”
Rómaiak 13,8

„Mert nem a félelemnek a lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” 2 Tím. 1,7

Kiss Ágnes vagyok, Hajdúböszörményben születtem és élek jelenleg is családommal.

Édesapám, Kiss László a Kálvin téri egyházközség presbitere volt sok éven át, aki azóta is szíven viseli az Intézetünk és az Egyházközség sorsát. Nagyszüleim is református vallásúak voltak. Édesanyám Béke Ilona, régen a Szalag-és Zsinórgyárban dolgozott, katolikus neveltetést kapott. Ma már édesanyám és édesapám is nyugdíjas.

A párom Imre, Hajdúnánásról származik és jelenleg is egy ottani cég munkatársa. A fiam Richárd, 17 éves, a Bocskai Gimnázium 10. évfolyamos tanulója. Szereti az idegen nyelveket, kedvence az angol. Általános Iskolája a Baltazar Dezső Református Általános Iskola volt, ahol református hitében tovább erősítették. 2011. január 10-e, vagyis a kezdetek óta dolgozok a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban, ahol jelenleg a fogyatékkal élők napjait segítem. Időnként besegítek a gondozási feladatokba is az idősothtoni részen. Nehéz, ám de nagyon szép feladat ez. Valahol pótanyukájuk vagyok a fiataloknak, akik mindenben számíthatnak rám. A napi feladatokban mosás, takarítás, teregetés segítem, illetve orvoshoz, vizsgálatokra kísérem őket. Ránk vannak utalva, de kollégáimmal együtt mondhatom, szeretettel fordulunk feléjük. Türelemre, együttérzésre tanítja az embert ez a

feladatkör, illetve precízséget is elvárnak tőlem az intézményi feladatellátás során. Reményeim szerint még sok évig el tudom látni ezt a feladatot, hogy támasza tudjak lenni az itt élő embereknek.

„Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, erőt a szükség idején.” Zsolt. 37.39

Torma Anikó

Hajdúböszörményi református család elsőszülött gyermeke vagyok. Párommal együtt neveljük Zsófi nevű gyerekünket, aki jelenleg 10 éves és a Hajdúböszörményi Eötvös József Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola 3. osztályos tanulója. A párom sofőrként dolgozik. Ő is re-

formátus család elsőszülött gyermeke. 2017 februárjában kezdtem el a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban dolgozni a fogyatékosok nappali ellátásában, mint terápiás munkatárs. Feladatom a nappali ellátott és a bentlakó „fiatalok” foglalkoztatása, foglalkoztatási tevékenységük irányítása és segítése. A mindennapi feladatok elvégzése során a közvetlen munkatársaim személyében nagyon jó embereket ismerhettem meg, velük együtt dolgozva jó hangulatban igyekszünk a ránk bízott feladatok elvégzése által a fiatalok mindennapjait élménydússá tenni, feladattudatukat erősíteni, hogy érezzék ők is hasznos tagjai a társaságnak. Szeretem ezt a közösséget, amelyikben a mindennapokban egymást segítve, támogatva együtt dolgozunk.

Terveim (a ránk bízott „fiatalok” szülei irányába hálatelt szívvel), hogy a rám bízott feladatokat továbbra is a lehetőségeimhez mérten, legjobb tudásom szerint végezzem és ez az állapot sokáig tartson.

Munkán kívül, a szabadidőmet a családommal töltöm a legszívesebben. A saját és a rokon családok gyermekeivel való játékok töltenek fel a leginkább.

Szerkesztette:

Bertalan-Gellén Viktória

KREATÍVAN A KARANTÉNBAN

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma felkérésére a Nemzeti Fogyatékosügyi-, és Szociálpolitikai Központ Közhasznú Nonprofit Kft. pályázatot hirdetett KreatívKarantén címmel. A pályázat célja az összetartozás érzésének megerősítése, az „együtt sikerülhet” gondolat képi bemutatása, ahol a pályaművek a #csakegyütt üzenet köré készültek. Továbbá kiemelt célja volt a pályázatnak a szociális és gyermekvédelmi intézmények lakóinak művészetterápiás megerősítése, melyhez intézményünk is csatlakozott. Az intézmény lakói kreatív foglalkozás keretein belül készítették el textilfesték segítségével

vel saját maszkjaikat. A fehér maszk alapot Reményik Károlyné kolléganő szabta-varrta, majd mindenki ízlése szerint festhette és díszíthette.

Azonban nemcsak a hagyományos technikával készült alkotásokat várták, hanem például irodalmi költeményeket is, így ezzel a lehetőséggel élve Papp Lajosné Ica néni ismét papírt és tollat ragadott és versbe foglalta gondolatait. A lakóotthonos fiatalok és az idősek otthona lakói közül is többen egyéni alkotással is neveztek.

A cikk megírásakor még nem hirdettek eredményt, de örömmel élünk a lehetőséggel, hogy egyénileg és közösséggel is csatlakozhattunk

Atyám vidd el ezt már tőlünk,
Ne éljünk már ily nehéz időket,
túlélni csak együtt sikerülhet.

A KreatívKarantén pályázat mellett egy másik országos megmozduláshoz is csatlakoztak az idősek otthona lakói. Mégpedig a Soproni Szociális Intézmény által létrehozott tánc világnapi eseményhez, melynek célja az ültőtáncokkal a zene, a tánc jótékony hatásának népszerűsítése. Előzetesen három koreográfiát tanulhattunk meg a szervező intézmény zenegeragógusától, melyet lakóink nagy szeretettel és érdeklődéssel fogadtak. Majd a nagy napon egy időben, online csatlakozva közösen mozoghattunk és a fizikális távolságot áthidalva az internet segítségével, mégis együtt lehettünk.

Természetesen az anyák napja is megünneplésre került intézményünkben. Az anyák napi bibliai üzenetet Rácz Gábor tolmácsolta az idősek otthona lakói felé a Timótheushoz írt második levél alapján: „Eszembe jutott ugyanis a benned élő képzettség nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan. Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timótheus 1:5.7) Az áhítat után anyák napi versek és dalok színesítették a délelőttöt, majd a Jó Pásztor Református Óvoda csoportjai által készített műsorok is levetítésre kerültek. Az alkalmat szeretetvendégséggel és ajándékozással zártuk.

2021. május 6-án pedig az otthon legidősebb lakóját köszönthettük, Kiss Imréné Esztike nénit, aki idén töltötte be 99. életévét. Isten gazdag áldását kívánjuk életére és reméljük, hogy a 100. születésnapot is együtt ünnepelhetjük! Jelenleg nagy várákozással készülődünk a júniusban tartandó, a generációkat összekötő családi napunkra, mely idén még különlegesebb lesz, hiszen a Kálvin János Református Szociális Központ 10 éves fennállásáért is hálát adhatunk.

Hornyák Adrienn
a Kálvin János Református
Szociális Szolgáltató Központ
munkatársa

a kezdeményezéshez, megélve és átélve a pályázat mottóját, hogy csakis együtt sikerülhet túlélni a karantént. Kreatívan, Isten segítségével.

Papp Lajosné: Csak együtt

Gyilkos kór, most ez a járvány
Belepte a világot
Az emberek közé ásott nagy árkot.
Családokat szétválasztott
Bejárta a világot,
Sok-sok sírra kellett vinni virágot.
Törvény lett a szájmazsk hordás
Szájunk-orrunk takarjuk
De mondván nem is mi akartuk.
Amikor, mint szabad ember
Kis családunk együtt lehetett
Amikor nem volt karantén zárka
Egyetlen ajtó sem volt zárva.
Boldogok voltak az emberek.
Minden ember másképp viseli el,
Ha a maszkot felteszi az ember

De van olyan, aki viccesen veszi
És ezért fel sem teszi.
Neve is van a gyilkos kórnak,
Koronás vírus a neve
Az egész világ már ezzel van tele
De a jó Istenhez fordulunk
Imánk hat az égig
Meg kell szűnjön, ez nem maradhat végig.
Összefogni az egész világot
Ilyet még senki sem látott
Fogjátok meg egymás kezét
és nyissátok ki egymás szemét.
Felborított mindent
Az orvosi asszisztensi világot
Nem tudunk mást
Csak egy nagy csokor virágot
Meggöszönjük, amit értünk
Tesznek, tettek idáig.
Jó Istenem, adj erőt nekünk
Hogy a győztesek mi legyünk.
Ne vegye el több ember életét,

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

KORUNK HŐSE – ÉN VAGYOK

(a korszellem hangja)

Mély fájdalommal vettem tudomásul, amikor a múlt évben elmaradt a Budapest Pride felvonulása. Szivárványszín párnámat azóta minden éjjel telesírom. A felvilágosult, modern kor embereként én is támogatom ezt a homokos talajra épített szubkultúrát, a legizgalmasabb témák egyikét, a nemátalakító műtéteket, a művi abortuszok népszerűsítését. Kampányom arcának hírességeket keresek, így talán könnyen kedveltté tehetem ezt a kis rutinműtétet. Volt. Nincs. Ennyi az egész. Nem kell ezt túldramatizálni. Különbösen is: az én testem, az én életem.

Senki ne szóljon bele semmibe!

Támogatom továbbá az abortuszklinikák működését, szépségeti cikkeket gyártó cégek abortált magzatokkal való kereskedését. Ez az hálózat sok millió dollár profitot termel évente. Ezek az üzletek valószínűleg a szívek sötétjének mélyén, titokban köttetnek a nyilvánosság kiiktatásával. Hiszen nagyon jól tudják, ha ez napvilágra kerül, néhány millió embert biztosan undorral töltené el, akik nem vásárolnák többé a termékeiket. Igazán kár lenne a kockázatért! Én mindenkivel elhitetem, hogy mindezt azért tesszük, hogy az élet még jobb legyen, és ne legyen gondunk semmire.

Ha meglátok a boltok polcán egy világmárkával fémjelzett ránceltalanító vagy bőrpuhító arckrémeket, egy pillanatra talán eszembe jut, vajon van-e benne „babaturmix”, majd közömbösen megrántom a vállamat: tulajdonképpen mindegy, mi van benne. Nem számít. A lényeg, hogy bármi áron megőrizzem a fiatalágomat, és a bőröm mindig üde, friss és bársonyos legyen.

Lelkesen részt veszek a meleg-felvonulásokon, büszkén, az arcomon

műanyag ízű mosollyal, bizarr öltözékben, egy kis nárcizmussal, egocentrizmussal, magamutogatással megspékelve. A múltból merítve papi reverendába öltözöm én is és rózsaszín Bibliával a kezemben sétálok végig az Andrassy úton. Közben azt gondolom, hogy milyen jópofa és humoros vagyok.

Fontos, hogy „egyedi” legyek és ne kiforrott személyiség, akinek van stabil belső értékrendje.

Mert tudjátok, az a legveszélyesebb képződmény. A fehér, keresztény, heteroszexuális. Aki nem mellesleg gyűlölet valami. Nem tudom, hogy létezik-e egyáltalán ilyen szóösszetétel, mindenesetre jól hangzik. Pestiesen szólva: nagyon ütős.

Egyelőre csak betiltom, majd végleg kiiktatom a férfi és a nő, a jó és a rossz, az erkölcs és a lelkiismeret fogalmát. A hagyományos családot lerombolom, összezúzom, a nemi identitást összezavarom, felkavarom, felhígítom, és kitermelem az Új Kor színtelen, szagtalan, alakatlan, gerinc- és tartás nélküli, önálló gondolkodásra képtelen, értékektől megfosztott Új Pél-dányát.

Aki azt sem fogja tudni, hogy ki kicsoda. Sem azt, hogy ő maga ki is valójában.

Mindent „értetek, emberekért, a ti (földi) üdvösségetekért” teszek. Ez az éték, a liberalizmus finom étke: „Vegyétek és egyétek!” De arra nagyon vigyázok, hogy sose lakjatok jól, hanem mindig kérjetek majd belőle repetát. Ne aggódjatok, sosem fogok kifogyni az ötletekből! Az étlapon mindig lesz valami új. Gondoskodom róla. Megigérem!

Szótáram legfontosabb tartozékai: nyílt társadalom, gender-elmélet, civil, független, semleges, személyiségi jogok, sajtó- és szólásszabadság

és vesszőparipám: a tolerancia. Végeláthatatlanul fújom a slágert egy levegővétellel: kirekesztő, diszkriminatív, homofób, antiszemita, fasiszta, rasszista, neonáci. És ami nem hiányozhat a repertoárból: a gyűlöletkeltő. Igazából fogalmam sincs ezeknek a kifejezéseknek a valódi értelméről, sem arról, milyen kontextusban használják, hol a helyük valójában, mégis minden nap elmondom ezt a „rózsafüzért”, gondosan ügyelve arra, nehogy valamelyik láncszem ki-maradjon.

Mindenkivel szemben toleráns vagyok, kivéve azokat, akik más értékek mentén élnek az életüket, akik nem a liberalizmus berkein belül mozognak. Mindenkiket szeretnék belegyömöszölni ebbe a világba.

A hazaszeretet, a nemzeti jelképek és az isteni értékek fogalmától irtózom. Egyenesen irritálnak. Ezek nekem nem jelentenek semmit. A tolerancia nevében szívesen gúnyolódok rajtuk. Hiszen tudjuk jól, „a keresztire feszítés függőséget okoz”. Szinte elolvadok magamtól, hogy már megint milyen szellemes vagyok. Levakarom magamról Isten képmását, ami annyira unalmas. Helyette inkább Isten majma lettem. Az sokkal érdekesebb.

Mindent a feje tetejére állítok. Az IGEN, vagyis az erény helyett a NEM-et, a bűnt választom. Sőt, a bűnt és a bűnöst felmagasztalom, védelmembe veszem, dédelgetem. Az áldozat már kevésbé számít. A bűnt erénnyé teszem, az erényt megvetem, annak képviselőit, ha van rá módom, megbüntetem.

A Diktatúra Zsolozsmát reggel, délben, este elmondom. Alpári stílusban kritizálom, váladékhoz hasonlítom azt, akit enyhén szólva nem kedvelek, telehítem az internetet válogatott ocsmányságokkal, hazug-

ságokkal ebben a nagy-nagy diktatúrában, ahol mindezt következmények nélkül megtehetem. És ami, vagy aki nem egyezik az alapelveimmel, az általam hón szeretett ideológiákkal, azt szerényen kiiktatom, letiltom. Az a művész vagy sportoló már nem művész és nem sportoló. Indexre teszem. (Nincs másik!) Sajnálom. Majd levélben értesítjük. Ellenben végeláthatatlan teret adok azoknak, akik éljenzéssel sodródnak a vonzóknak tűnő liberalizmus árjával.

Kizárólag a kereskedelmi médiumok anyatejéből táplálkozom. Így leszek majd önjelölt, harsány megmondóember, a Liberális Mindentudás Egyetemének lelkes hallgatója. A modern szellemiség doktora. Az objektivitás szakembere. Aki majd summa cum laude vizsgázik.

Eszközöm a gúny és a cinizmus. A tolerancia nagy harcosaként elsősorban a keresztény értékekkel szemben alkalmazom ezt a két, nagyszerű találmányt.

Ha megbíznak egy város vezetésével és annak feladataival, csak tenggek-lengek, hiszen bevallom, egyáltalán nem értek hozzá, nincs semmi tapasztalom. Az eszembe sem jut, miként lehetne széppé tenni. Legfeljebb tekerek egyet a városban vagy a környező hegyekben, és mandátumom lejártáig papagájszerűen ismételtetem, hogy sajnos, semmire nincs pénz... És nem is lesz.

Az egyház számomra egy idegen fogalom. Vele kapcsolatban csak egyetlen mondatot tudok mantrázni: a papok többsége pedofil és/vagy

politizál. Legfeljebb egy karikatúra erejéig érdemes velük foglalkozni. A többi csak időpocsékolás. Olyan dolgokról prédikálnak, amelyek mára már teljesen elavultak és értelmetlenek. Valljuk be, nem életszerűek. A Biblia csupán egy édesded mesekönyv. Unaloműzőnek jó, de másra nem használható.

Gyönyörködöm az antiklerikális, kifejezetten Krisztus-gyalázó „alkotásokban”. És kijelentem, mint a tökéletes, egyedüli és megfellebbezhetetlen igazságot, hogy ez és csakis ez a művészet.

Ezzel együtt mi sem természetesebb, mint hogy templomi esküvőm lesz. Bár semmi közöm nincs a keresztény tanításhoz, a katolikushoz meg még annyira sem. És közben azon nyöszörgök, hogy miért nem vonulhatnak oltár elé azonos neműek, ahol könnyű csókot váltana királyfi a királyfival, királylány a királylánnyal. Istenem, milyen megható lenne... Hiszen csak egy dolog számít: Peace and Love. „Szeressük egymást, gyerekek!”

Ami másnak Szent Korona, nekem csak egy ócska sapka. Ami másnak Szent Jobb, nekem csak egy mumi-fikálódott húscsapat. Mindannyian tudjuk: a Szent Jobb-körmenet egy fasizálódott tömeggyűlés. Teljesen egyértelmű. Mit nem lehet ezen érteni?

A művészi szabadság nevében ismét rendezek majd az egyik múzeumban egy guszthusos kiállítást, ahol ürülékkel leöntött szakrális tárgyakat fogok kiállítani. Véletlenül éppen a szentmise kellékeiből fogok válogatni. Nahát, milyen érdekes, hogy

más nem is jut most eszembe...!? És büszkén megveregetem majd a vállamat néhai miniszterelnökünk szavait idézve: „Megcsináltuk”, majd sietve hozzáteszem: „Nem kicsit. Nagyon.”

Pályafutásom csúcán ott díszleg majd a kiretusált fényképem egy celebek életét boncolgató, „színvonalas” újság címlapján. A morál hulladékhalmozán ücsörögve, új Messiásként, szívárványászlóval a kezemben, sok semmittevésével a hátam mögött hívogatnám az embereket: „Gyertek, gyűljetek körém! Utánam, srácok! Elhoztam nektek a tökéletes boldogságot. Bevezetlek titeket az új Kánaán földjére, az emberiség zsákutcájába, ahonnan már nem lesz kiút. A liberalizmus izgalmas, aberrált, pusztulásra váró, életidegen csodaországába, ahol Isten már rég halott.”

Egy szép napon ott állok majd Isten ítélőszéke előtt. Üres szívvel. Színről színre fogom látni. Őt, aki ellen egész életemben harcoltam. Akit üldöztem. Akiből csúfot üztem. Mit fogok majd mondani? Az ideológiai szöveggyűjteményem már fabatkát sem fog érni. Csak állok némán, lehajtott fejjel, lehunytt szemmel, és nem lesz semmi mondanivalóm Istennek. Eddig sem volt, pont most miért legyen? Azt hiszem, lesz miért szégyenkezni. Talán hetet-havat összehordok, csakhogy mentsem, ami menthető.

De akkor már késő lesz. Túl késő.

Rátky Anna

forrás:

<https://vasarnap.hu/2021/04/10/korunk-hose-en-vagyok/>

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

KÖZELMÚLT ÖRÖMEI

Az elmúlt időszak járványügyi intézkedéseire válaszul egyházunk zsinatának elnökségi tanácsa egy olyan határozatot hozott, amelyben az szerepelt, hogy minden, személyes jelenléttel járó istentiszteletnek, gyülekezeti alkalomnak és összejövetelnek március 8-tól kezdődően a korlátozások

feloldásáig szünetelni kell. Ebben a rendkívüli helyzetben minden lekipasztort és presbitériumot arra kértek, hogy találjanak módot az istentiszteletek és gyülekezeti alkalmak megtartására digitális eszközök segítségével, figyelembe véve a gyülekezet helyi lehetőségeit.

Isten kegyelméből ebben az idő-

szakban a Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközségben a következő alkalmakat tartottuk digitális formában:

- Heti három videó-áhítat kedden, szerdán, csütörtökön;
- online konfirmáció előkészítő;
- online hittan-fakultáció gimnazistáknak;

- online presbiteri biblióra;
- online ifjúsági biblióra;
- Vasárnapi Istentisztelet felvételről.

A videóra felvett alkalmakat a gyülekezeti honlapra feltesszük, ott ezek újra megtekinthetőek.

A javuló járványhelyzetre és az egy-

re nagyobb átoltottságra tekintettel egyházunk zsinatának elnökségi tanácsa a templomaink május 2-i megnyitása mellett határozott. Külön öröm, hogy alkalmainkat így személyesen is látogathatjuk. Szeretettel kérjük, hogy józanul, megfontoltan

és valamennyi járványügyi intézkedést betartva térjünk vissza gyülekezeti alkalmainkra.

Nemes Vitold

BODASZŐLŐI ALKALMAK

Bodaszőlőn a hitoktatás mellett, Istentiszteleteket is tartunk havonta egy alkalommal. Minden hónap utolsó vasárnapján 15:30-kor gyűlünk össze Isten Igéje köré. Külön hála, hogy a bodaszőlői IKSZT-ben az elmúlt hónapokban is tarthattunk alkalmakat. Isten Szentlelkének áldását mégis abban érezhettük és láthattuk leginkább, hogy a körülmények ellenére, hónapról hónapra egyre többen látogatták az Istentiszteleteket. „Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy Aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára” (Filippi 1,6) Isten ígéretében bízva hordozzuk imádságban a Bodán végzett hitoktatást és az istentiszteleti alkalmakat.

Nemes Vitold

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

SZABÓ [FÖLDVÁRY] LÁSZLÓ: [JÓB PANASZA]

Velem már a szél se játszik
nem bujkálok a nap heve elől
mert fölöttem a mindenség kockát
vetettrégi énem gazdagságom szerte-
szállt a halál fújta szét
akár a gyermekláncfüvet
habár okát keresve nem találok
az Úr adta és elvette
áldott legyen az Úr neve!
a határban hallgattam
hogyan lehel életet a magokba a nap
és pihen meg áldott arcomon
néztem a szántó ökröket
aranyam ezüstöm szolgálaim juhaim
számát mértékét sem tudtam
de most csönd van mint a putriban
mert rám törtek mikor nem vártam
a sábeusok és káldeusok éjszakáin

az ég tüze vágta szét pásztoraim fejét
fiaim lányaim tömegsírja
rájuk omló palotám kupolája lett
a sivatag szele rántotta ki a ház
alapjátami gyermekeim hitével
együtt összedőlt mint egy kártyavár
habár okát keresve nem találok
az Úr adta és elvette
áldott legyen az Úr neve!
idővel áldásomra az ég korbáccsal fe-
lelt aranyfürtű ifjúkorom málladéka
lett a testem de kihez fordulhatnék
hogyan segítsen?
átkozott a nap amely születésem ta-
núja volt és átkozott a föld
amelyiken vajúdó anyám feküdt
mert úgy vakargatom fekete bőrö-
mön

a kelést gennyes sebeket
mint kutya a bolhacsípéseit
irtózom az ébrenléttől
s mint az éhes koldusnak
szívemnek korgó üressé vált az élet
a senki földjéhez kötöztek
arcom rongyait égeti a bű
mert játékszere lettem
a Mindenhatónak
és okát keresve sem találok
ó Uram miért lüktetsz sebeimben?
barátaim akik örök hűséget fogadtak
a lombhullással együtt hagytak el
s mint a mákszem a tengerparton
olyan lettem immár az emberek kö-
zött habár okát keresve nem találok
az Úr adta és elvette
áldott legyen az Úr neve

mert tudom hogy a Megváltóm él és megáll majd porom felett játékszere lettem a Mindenhatónak és okát keresve nem találhatom de ki állhat meg Őelőtte akinek nincs szüksége okokra? most szólj Uram a vén Jóbhoz aki Tehozzád hű maradt hisz kihez kiálthatnék gyógyulásomért? ki ítélhet és ki adhat választ szégyenemre szenvedéseimre? rajtad kívül minden – pont ahogy én is – agyag és por amit gyúrsz keversz formázol és égetsz vagy ha kell összetörsz meztelenül jöttem és úgy is megyek el az Úr adta és Ő vette el áldott legyen az Úr neve örökké
ámén

Ez alkalommal a választott költemény nem a pünkösdi ünnephez kapcsolódik. A munkám kapcsán olvastam Földváry László: Úton hazafelé című kötetét. Úgy éreztem, hogy érdemes másoknak is megmutatni a böszörményi születésű, és a városhoz kötődő fiatal költő alkotásai közül egyet, amely a bibliai Jób alakját idézi meg.

Jób könyvének olvasása bennem összetett érzéseket kelt. Egyszerre fájdalmas, megrendítő és felemelő. Nagyon fájdalmas olvasni ennyi emberi szenvedésről, s mégis megrendítő az, hogy még ebben az élethelyzetben is Jób képes Isten mellett dönteni, s nem tagadja meg Őt. Ugyanakkor felemelő az, ahogyan az Úr Jób sorsát újra jóra fordítja.

Mivel ragadott meg ez a vers? Mert az eredeti történet magvára építve, a bibliai sorokat szövegszerűen is megidézve, előhívja bennem ugyanazokat az érzéseket, amit az eredeti történet is.

Mi mindent példázhat Jób sorsa számunkra?

Szól a mű az emberi sorsról általában, hisz mindnyájunknak megadatik a boldogság és boldogtalanság földi létünk során. A boldog, gazdag, egészséges Jób életének pillanatait is felvillantják a sorok, magunk előtt láthatjuk a múltbeli örömteli élet képeit, amint az Istentől kapott áldásokat élvezi. „a határban hallgattam/hogy lehel életet a magokba a nap/és pihen meg áldott arcomon”

S aztán hirtelen minden érték elveszett: Jóbnek tragédiák sorát kell megtapasztalnia: szembenéz a családjának és minden anyagi javainak elvesztésével, a barátok hűtlenségével, a testi bajokkal. Jób sorsának gyors veszteségeit a *gyermekláncfű* hasonlattal szemlélteti a költő: valóban így, pillanatok alatt elillanhat mindenünk és omolhat össze az életünk. A gyermekei halálának súlyos tragédiáját jelző *tömegsír-kupola* is szemléletes kép. Jób saját állapotára vonatkoztatott „*mákszem a tengerparton*” szókapcsolat is eredeti számomra. Meggyőződésem, hogy velem együtt sokan mondanák azt, hogy ennyit, mint Jób, nem is bíránk ki. Nagyon emberi, ahogy Jób is keresi ennek az okát, de tudja, hogy nem találhatja meg. Jób belső harcát, szenvedéseit, vívódásait a váltakozó hosszúságú sorok és a kérdések mutatják a költeményben. Lélektanilag is hitelesnek érezhetjük ennek az elhagyatottságnak a megjelenítését. És mégis, a legreménytelenebb helyzetben is maradt valamije Jóbnek: a hite, amivel odafordulhat Istenhez és tanulhat Tőle.

Jób sorsa arra is példát mutat, hogyan lehet és kell fogadni, megélni és túlélni ezeket a tragikus helyzeteket. A bibliai szövegből kiemelt, refrénként visszatérő sorokat: „*meztelenül jöttem és úgy is megyek el/az Úr adta és Ő vette el/áldott legyen az Úr neve*”, valamint „*tudom hogy a Megváltóm él és megáll majd porom felett*” kijelentést a hívő ember hitvallásaként olvashatjuk, s ez utóbbi szavak már rámutatnak Megváltó Urunkra, Jézus Krisztusra is.

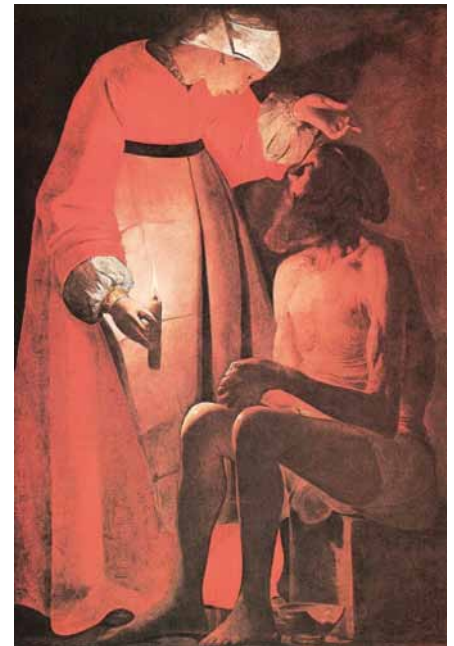
Jób tisztában van teremtmény voltával, helyével a teremtett világban. Kizárólag az Úrhoz folyamodhat. Ő a Teremtő, a mindenség ura, örök és állandó, akin a teremtménynek nincs joga számon kérni semmit. Egyetlen helyes megoldás van: leborulva imádni, ahogy tette ezt Jób is.

Ez a mű is azt igazolja számomra, hogy modernség és érthetőség nem zárják ki egymást egy versben. A klasszikus költeményekhez szokott olvasónak meglehetősen lehet a központosítás (pl. a vesszők) hiánya, a kis kezdőbetűk használata, de ezek mégsem akadályozzák a megértést. Mivel hívő ember írta, úgy dolgozik a

bibliai szöveggel, hogy annak tartalma hű marad. A bibliai történet inkább az értelmünkre hat, a vers az egyes szám első személyű megszólalás következtében sokkal inkább az érzelmeinkre hat. A művészi eszközök életszerűbbé formálják, megelevenítik Jób alakját, közelebb hozzák az olvasóhoz.

Adja Isten, hogy Jóbhoz hasonlóan mi is ki tudjuk mondani a legnehezebb élethelyzetben is a vers utolsó mondatát: „**áldott legyen az Úr neve örökké ámen**”

Mezőné Szabad Erzsébet

VIHARBAN

Lotz Károly német származású magyar festőművész (Bad Homburg vor der Höhe, Hessen tartomány, 1833. december 16. – Budapest, 1904. október 13.). Jelentős képviselője a magyar fal-, a magyar táj-, a magyar nép- és portréfestészetnek. A képen Ménés a zivatarban című művészi alkotását láthatjuk, melyet 1862-ben készített. A magával ragadó dinamikus zivatar életképen, melyet szemlélve nem nehéz részévé válni a különböző csoportok valamelyikének, felfigyelhetünk a békességes várásra is. A csoportok számomra tizenegy résztvevői lehetőséget adnak, hogy más és más szempontból éljem meg a mindent felkavaró vihart.

Különböző kisebb-nagyobb rövidebb vagy hosszabb ideig tartó „viharak” mindannyiunk életében adódnak. Bizonyos lelki „viharak” akár meg is betegíthetik a fizikális testünket is. Egy súlyos betegség terhelte meg az ószövetségi korban élő Ezékiás királyt is. Olvashatjuk, hogy a király lelki nyomorúságában nem

fordult el sértődötten Istentől, hanem lélekben leborult előtte.(!) Mert tudta, remélte, hogy Ő megbocsát, szabadítást-, gyógyulást-, meg- és felépülést adhat minden tekintetben.

A Kr.e. VIII-VII. században Ézsaiás prófétai munkássága alatt, Júda negyedik királya, Ezékiás. Háború, fogóság, hadjárat. Ézsaiás prófétai idején ezek jellemezték Izráel népét. Izráel északi királysága mind politikailag, mind szellemileg, mind katonailag romlásnak indult, s végül áldozatul esett az Asszír Birodalomnak. Júda déli királysága is összeomlani látszott, de ellenállt a támadásnak. Majd Szanhérib asszír király sorozatos háborúskodásai során, Júdába is betört. Jeruzsálem ostromlását váratlanul abbahagyták, és visszatértek hazájukba. Az izráeli nép megmenekült, s Ezékiás is maradhatott a trónon. Békességes évtizedek következtek. Ezt annak is köszönhatték, hogy, mint az ország első embere, határozott nemet mondott a bálványimádásra. A határozott nem cselekedetekben is megnyilvánult. Lerombolta

az elődei által épített bálványépítményeket. Egyetlen oltárt hagyott meg. Az egyetlen élő Istennek. Isten előtt járt. Őt imádta, dicsérte, emlékezett tetteire. S, ami fontos egy ország sorsát tekintve, uralkodóként kérte Isten tanácsát, vezetését. Ez volt a megmenekülés kulcsa az asszír támadástól, Jeruzsálem számára. Az Úr angyala egy éjszaka alatt 185.000 asszír katonát vágott le.

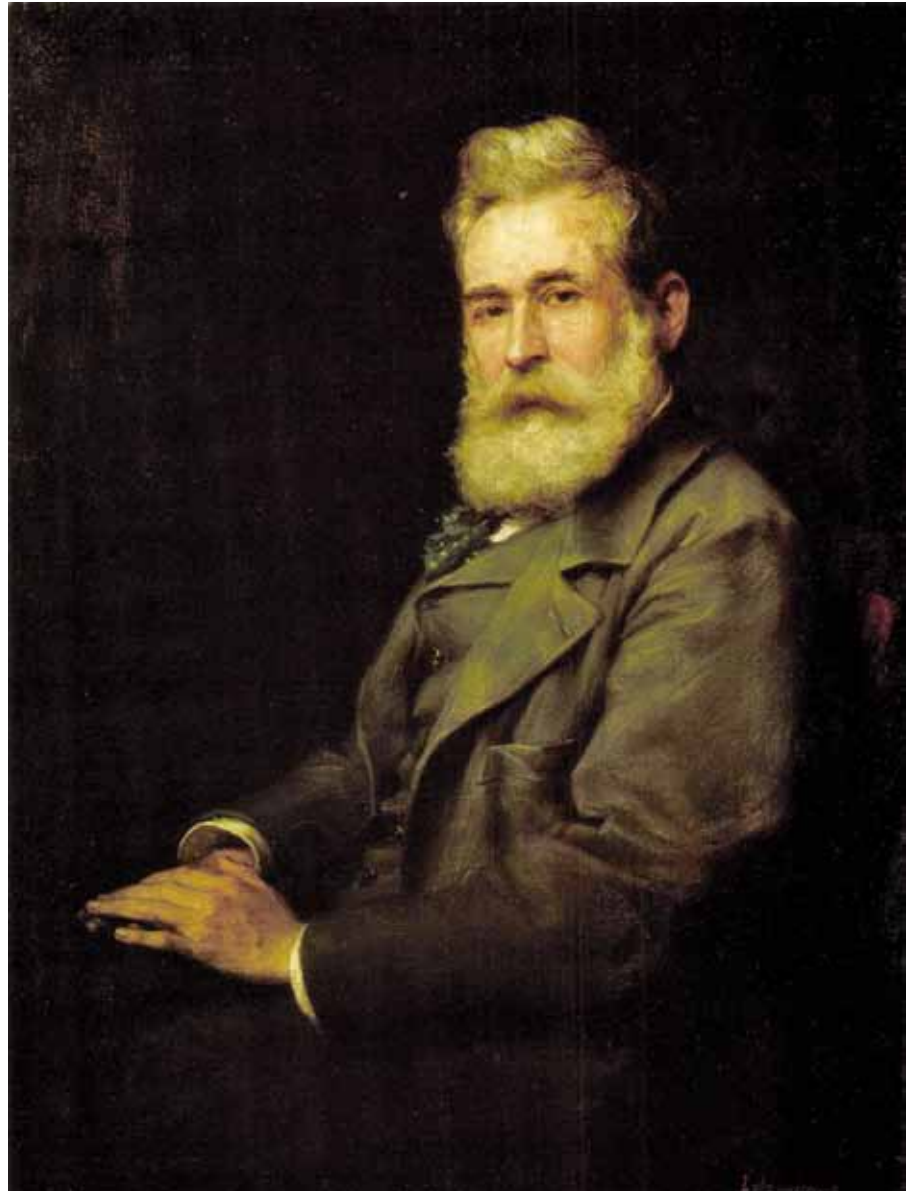
Ezen előzmények után olvashatunk a váratlan betegségről. Láthatjuk, hogy Ezékiás halálos betegségét milyen politikai állapot előzte meg. Most ragadhatta meg igazán szívét a kétségbeesés. Vajon miért kaphatott ilyen hírt Istentől Ézsaiáson keresztül? Hiszen ő igyekezett hűségesen élni. Vajon mit tettem rosszul? Nem hallhatok meg fiatalon! Sok fájdalom miatt törhetett elő a szívéből.

Ebben a helyzetben is az egyetlen helyes utat választotta. Alázatos magatartást mutatott. Ahogyan az Ige is mondja: „...aki magát megalázza, felmagasztaltatik.” (Máté 23,12.). Kérte Istent, hogy emlékezzen meg

róla. Hiszen igyekezett Őelőtte igazán járni. Szép hasonlatokkal mondja el, miért nem szeretne meghalni. Mélyről jövő kiáltásokat mond Istennek. Fájdalmas, gyötrelmes kiáltásokat. Olvashatjuk, hogy választ kapott az Úrtól Ézsaiáson keresztül. Még 15 esztendőket kapott ajándékba! Sőt, kérésére különös jellel megerősítette Isten a felőle hozott döntést. Ez a jel mutatta, hogy igaz beszédet hallott, és egyben igaz a döntés felőle. A jel egy árnyék különös elmozdulásán volt. A napórán 10 fokot visszafelé haladt az árnyék! Odatért vissza, ahonnan már elhaladt. Mert „Istennél semmi sem lehetetlen.” (Lukács 1,37.). Az idő is az Ő kezében van. Ezékiás nem hitetlenségéből kérte a jelet. Azért kérte, hogy mint egy pecséttel, megerősítések Isten határozata, döntése.

Ezékiás meggyógyul. Őszinte lelkesületű, hálás szívű éneket mond Istennek. Fontos számára, hogy még örülhessen áldásainak az ajándékba kapott életében. Ugyanakkor őszinte bűnbánattal vallja, „Íme áldásul volt nekem a nagy keserűség...”. Megvallja azt is, hogy örül lelkének szabadulásáért. Mert egyrészt ez a szabadság kihat arra, hogy még élhessen szolgáló földi életet, s így öröme legyen a földi javakban is, másrészt felismerte, hogy a lelke csak úgy élhet szabadon Istennek, mint az Ő gyermeke, ha bűneitől, ó-emberének gyarló szívének tulajdonságaitól szabadulást kér. Milyen boldog ember lehetett ekkor Ezékiás! A kegyelmes és irgalmas Isten boldogabbá tette. Testvérem, tudsz ilyen boldog lenni? Számodra jelent boldogságot, ha gyarló természetedből jut a „tenger” mélyére (Zsoltárok 103.)? Tudsz örülni? Hálaéneket mondani?

Azt is elmondja, hogy a halottak nem dicsőítik Őt. Arra utal, hogy aki meghal, az itt a földi életben többé nem tudja Őt szolgálni, dicsőíteni. És ő még nagyon szeretné a fiainak, gyermekeinek hirdetni az őt megszabadító Urát, azt, hogy mit is tett vele. Hogy ők is dicsekedhessenek, és mondhassák Neki ekképpen: „Bened bízta atyáink; bízta és Te megszabadítottad őket.” (Zsoltárok 22,5.) Ezékiás még élni szeretne. Örülni akar az életnek! Uram, örülök, hogy élhetek! Köszönöm, hogy élek. Majd kiküldi szívének mondataiból Isten-

nek, hogy hálából hálaéneket énekel mindennap, amíg csak él. Micsoda szívbeli indulat! Testvérem, szunynyadó, s egyben félénk szívünk, a „mában” meri mindennap hálaénekekkel dicsérni élő Urunkat, Istenünket? Ezékiás életének e nyomorúságos, s egyben lélekben felemelkedő élettörténetének e részéről olvashatunk a II. Királyok 20. fejezetében is.

A testen is látható betegség, fekélyek, kelevények sokasága szokatlan módon gyógyult meg. Gyógyszerként természetes anyagot, fűgét használtak erre a testet is megpróbáló fekélyekre. Miért volt a gyógyulás? Megfigyelhettük, hogy a gyógyulást megelőzte a hitből fakadó imádság, majd a gyógyszer, és nem utolsó sorban Isten kegyelmes munkálkodása. Ezékiás nem adta fel! Egy csodálatos lelki „harcnak” lehetünk

tanúi. Ember küzd az Isten megnyeréséért. Majd évszázadokkal később a golgotai kereszten épp az ellenkezőjét láthattuk. Isten „küzd” és vesz győzelmet az emberért az ÚR Jézus Krisztus által! Felfoghatatlan Ajándék! Merjük bevallani, hogy ez a szeretet-ajándék túl érthetetlen, hihetetlen és „idegen” a szívüinktől. Nem merünk úgy élni, ahogyan Isten mondja, tanácsolja. Mitől félünk? Miért engedünk a félelmeinknek? Pedig a lelki „viharak” az Ő segítségével szertefoszlanak és csodálatosan megoldódnak. Bízunk Istenben, a Szentháromság Urában, mert akkor lesz békessége és „jó dolga” a lelkünknek. A Példabeszédek szavai: „Aki figyelmez az Igére, jót nyer; és aki bíz az Úrban, oh mely boldog az!” (Péld. 6,20.).

Somogyiné Gyüre Mara

JELENTKEZZÜNK A NYÁRI NAGYTÁBORBA!

2021. július 26-31. Nemesnép (Őrség)

Tavaly ősszel meglepődve tapasztaltuk, hogy idén nyárra a legtöbb hely már teljesen foglalt, de hála az Úrnak, az Őrségben Nemesnép mellett (Zala megye) ráakadtunk az Abbázia Country Clubra, amelyben még voltak üres szobák egy 80 fős csoport számára. (www.abbazia-nemesnep.hu)

Egy nagyon szép és kulturált lehetőséget találtunk! A szállás csupa külön fürdőszobás apartmanból áll, 2-4-6 ágyas verziókban, de többsége pótlágyazható is. Finom ebédet kaptunk ajándékba a hotel munkatársaitól, s körbevezettek bennünket. Van egy kis saját medencéjük (sőt külön egy a kutyasoknak is), s a lelki program mellett játékokra és kirándulásokra is bőven lesz lehetőség. Hála az Úrnak a jelenlegi járványhelyzetben a kb. 800 méterre levő Szlovéniába is átruccanhatunk a személyigazolványainkkal, illetve a védettségi igazolvánnyal. Ez utóbbira itthon is szükség lesz a szállásunk elfoglalásánál. Ha valakinek még nem lenne ilyenje (nem volt covidos vagy nem

oltakozott), az két egymás követő negatív PCR teszt birtokában is eljőhet táborozni!

Presbitériumunk eldöntötte, hogy az idei gyülekezeti költségvetésből elkülönít egy összeget, pályáztunk is hozzá, és hála az Úrnak, 400 ezer forint állami támogatást kaptunk! Emellett külön adakozást hirdetünk meg, hogy a részvételi díj (szállás és teljes ellátás) max. 50 ezer Ft/fő legyen, amit a résztvevőknek fizetniük kell. Ebből gyermek és ifjúsági kedvezmény is lejön még. Az útiköltségben (külön busz és saját autók) is segíteni szeretnénk egymásnak, pl. a Hajdúbosszörményi Kálvin Alapítványon keresztül. (Ide minden évben fel lehet ajánlani személyi jövedelemadónk 1%-át!)

Mindenki jöjjön, aki csak teheti! Anyagi okból senki ne maradjon itthon, hiszen a Hajdúságból igen ritkán jutunk el az Őrség szépséges tájaira! A pénztárunkban 10 ezer forint előleggel lehet helyet foglalni (egyénilag és akár családdal is). (A helyszínen majd SZÉP kártyával is lehet fizetni.) Már most vannak néhányan,

akik más, vidéki gyülekezetekből is csatlakozni szeretnének, mi, helyiek, ne maradjunk ki ebből az áldott lehetőségből!

Hordozzuk imádságban a hetet, s kérjük Urunk gazdag áldását az együttlétre! Hívogassuk a gyülekezeten kívüli ismerőseinket, rokonainkat is, hiszen lehet, hogy éppen itt jutnak élő hitre Isten kegyelméből. Bátran támogassuk anyagilag is azokat, akik jönni szeretnének, mert-hogy minden idefordított forint az Isten országának növekedését, az Ő dicsőségét szolgálja, és nem mások nyaralását! A cél és a feladat a lelki és közösségi felépülés az Úr Jézus Krisztus szeretete és Igéje által!

Somogyi László

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján. 5,11-13.)

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (I.Ján. 1,9.)

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézs. 55,6-7.)

ALKALMAINK

(amelyeket a járványhelyzet jelenlegi állapotában megtarthatunk)

Vasárnap:	09:00 Istentisztelet a közparki gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren 15:30 Minden hónap utolsó vasárnapján istentisztelet Bodaszőlőn az IKSZT épületében
Hétfő:	18:00 Amennyiben vannak új jelentkezők: Felnőtt-konfirmációi előkészítő (ifi terem)
Kedd:	18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
Szerda:	09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 16:00 Közparki bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
Csütörtök:	10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek:	15:00 Hittanóra a gimnáziumban (9-12. évfolyam)
Szombat:	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„De mikor a mi megtartó Istenünknek jóvolta és az emberekhez való szeretete megjelent, Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által, Melyet kitöltött reánk bőséggel a mi megtartó Jézus Krisztusunk által;” Tit.3,4-6.

„Ez az, Aki víz és vér által jön Jézus a Krisztus; nemcsak a vízzel, hanem a vízzel és a vérrel. És a Lélek az, amely bizonyóságot tesz, mert a Lélek az igazság. Mert hárman vannak, Akik bizonyóságot tesznek a mennyben, az Atya, az Ige és a Szent Lélek: és ez a három egy. És hárman vannak, Akik bizonyóságot tesznek a földön, a Lélek, a víz és a vér; és ez a három is egy.” 1.Jn.5,6-8.

